د دوهم سموئيل کتاب

داود د شائول د مړينې څخه خبرېږي

١ (١) د شائول د مړينې څخه وروسته، داود عماليقيانو ته د ماتې ورکولو څخه راستون شو او دوه ورځې په صقلغ کې پاتې شو. (٢) په دريمه ورځ د
شائول د کمپ څخه يو ځوان سړی چې کالي يې شلېدلي او په سر باندې يې خاورې شيندلې راغی. کله چې هغه داود ته ورغی نو هغه ته د درناوي په
خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوت. (٣) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <له کومه ځايه راغلې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زه د اسراييلو د اردو څخه راتښتېدلی يم.>

(٤) داود پوښتنه وکړه: <ماته ووايه چې په جګړه کې څه پېښ شول؟>

هغه وويل: <اسراييليان له جګړې څخه تښتېدلي دي، د هغوی څخه يو زيات شمېر ووژل شول. شائول او د هغه زوی يوناتان هم ووژل شول.>

(٥) نو داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته څنګه پوه شوې چې شائول او يوناتان مړه دي؟>

(٦) هغه ځوان ځواب ورکړ: <د تصادف له مخې زه د جلبوع په غره کې وم او ما وليدل چې شائول په خپلې نېزې باندې تکيه کړې وه او د دښمن
جنګي ګاډي او سپاره عسکر هغه ته نژدې کېدل. (٧) په دې وخت کې هغه مخ راواړاوه، زه يې وليدلم او ماته يې نارې کړې. ما ځواب ورکړ: امر وکړئ،
ښاغليه! (٨) هغه زما څخه پوښتنه وکړه: ته څوک يې؟ ما ځواب ورکړ: زه يو عماليقی يم. (٩) هغه له ما څخه هيله وکړه او وويل: راشه ما ووژنه او د
دې رنځ نه مې خلاص کړه، سره له دې چې ډېر سخت درد لرم لا هم ژوندی يم. (١٠) نو زه ورغلم او هغه مې وواژه، ځکه زه پوهېدم چې هغه سخت
ژوبل دی او په هر صورت هغه مړ کيږي. وروسته مې د هغه د سر څخه تاج او د مټ څخه کړی راواخيستل او تاسو ته مې ای باداره راوړل.>

(١١) نو داود او د هغه ټولو نفرو له غمه خپل کالي وشلول. (١٢) هغوی د شائول، يوناتان او د څښتن د قوم يعنې د اسراييلو دپاره يې وير وکړ، ويې ژړل
او تر ماښامه پورې يې روژه ونيوله، ځکه چې په جګړه کې ډېر زيات نفر وژل شوي وو.

(١٣) داود د هغه ځوان څخه چې ده ته يې خبر راوړی ؤ پوښتنه وکړه: <ته د کوم ځای يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <زما پلار عماليقی دی خو مونږ ستاسو په هېواد کې اوسېږو.>

(١٤) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: <تا څنګه دا جرأت کړی دی چې د څښتن غوره شوی پادشاه ووژنې؟> (١٥) وروسته بيا داود د خپلو نفرو څخه
يو تن راوغوښت او ورته ويې ويل: <هغه ووژنه!> نو هغه يې وواهه او مړ شو. (١٦) داود هغه عماليقي ته وويل: <ستا وينه دې ستا په خپله غاړه وي.
تا په خپله ژبه اقرار وکړ چې د څښتن غوره شوی پادشاه دې وواژه.>

د شائول او يوناتان دپاره د داود د وير سندره

(١٧) داود د شائول او د هغه د زوی يوناتان دپاره دغه د وير سندره ووېله (١٨) او امر يې وکړ چې د يهودا خلکو ته دې دغه د وير سندره ورزده کړای
شي چې د ليندې د وير په نوم ياديږي. (دا سندره د ياشر په کتاب کې ليکل شوې ده.) سندره داسې ده:

١٩ <د اسراييلو په غونډيو باندې زمونږ مشران له منځه لاړل!

هغه زړور ځنګه راپرېوتل!

٢٠ په جت کې دا اعلان مه کوئ

د اشقلون په کوځو کې دا مه خپروئ

داسې نه چې د فلسطينيانو ښځې خوشاله شي

داسې نه چې د کافرانو لورګانې خوشاله شي

٢١ اى د جلبوع غرونو

په تاسو دې پرخه يا باران ونه اورېږي

ستاسو پټې دې غلې دانې ونه کړي

ځکه چې هلته د زړور جنګيالي سپر ناولی شوی دی

د شائول سپر به نور په تېلو غوړ نه شي

٢٢ د يوناتان لينده وژونکې وه

د شائول توره وه بې رحمه

زورور يې مړه کول، دښمنان به يې وژل

٢٣ شائول او يوناتان وو څومره ښکلي څومره ګران!

ژوند او مرګ کې هم يوځاى وو

چابک له عقابانو

قوي وو له زمريانو

٢٤ اى د اسراييل ښځو شائول دپاره وژاړئ!

هغه تاسو ته کالي ښکلي سره دراغوستل

او هغه يې د سرو زرو په ګاڼو سينګارول

۲۵ ښتګه مړه دا جنګیالي شول

هغوی د جنګ په ترخ کې ووژل شول

یوناتان مړ پروت په غونډیو کې دی

۲۶ یوناتانه زما وروره، ستا دپاره زه غمجن یم

ته په ما باندې ډېر ګران وې

عجیبه ستا محبت ؤ زما دپاره

ؤ محبت دې ډېر زور تر محبت د ښځو

۲۷ ښتګه جنګیالي راپرېوتلي دي

د هغوی وسلې له منځه تللي دي>

داود د یهودا پادشاه ټاکل کیږي

۲ ۱ وروسته بیا داود د ښتن څخه پوښتنه وکړه: <آیا زه لاړ شم او د یهودا د ښارونو څخه د یو کنترول په لاس کې واخلم؟>

ښتن ځواب ورکړ: <هو.>

داود پوښتنه وکړه: <کوم یو ښار ته لاړ شم؟>

ښتن ووېل: <حبرون ته.> ۲ نو داود خپلې دوه ښځې، یزرعیلي اخینوعم او د نابال کرملي کونډه ابیجایل له ځان سره واخیستلې او حبرون ته لاړ.
۳ همدارنګه داود خپل نفر او د هغوی کورنۍ د ځان سره بوتلې او هغوی د حبرون په شاوخوا ښارونو کې ځای په ځای شول. ۴ وروسته د یهودا
سړي حبرون ته راغلل او هلته یې داود د یهودا د پادشاه په توګه غوره کړ.

کله چې داود واورېدل چې د جلعاد د یابیش خلکو شائول ښخ کړی دی، ۵ هغه استازي ولېږل چې هغوی ته داسې ووایي: <ښتن دې تاسو ته برکت درکړي ځکه چې تاسو خپله وفاداري خپل پادشاه ته وښودله چې هغه مو ښخ کړ. ۶ ښتن دې له تاسو سره مهرباني او وفاداري وکړي او د هغه کار په خاطر چې تاسو کړی دی زه به هم تاسو سره ښېګي وکړم. ۷ اوس چې ستاسو پادشاه شائول مړ شوی دی او د یهودا خلکو زه د خپل پادشاه په توګه غوره کړی یم، نو قوي او زړور اوسئ!>

ایشبوشت د اسراییلو پادشاه ټاکل کیږي

۸ په دې ترخ کې د شائول د لښکرو قوماندان د نیر زوی ابنیر د شائول زوی ایشبوشت د محنایم ښار ته چې د اردن د سیند بلې خواته ؤ راوست.
۹ په هغه ځای کې ابنیر ایشبوشت د جلعاد، یزرعیل، اشیر، افرایم او بنیامین په سیمو باندې، یعنې په ټولو اسراییلو یې پادشاه کړ. ۱۰ هغه د
څلوېښتو کالو په عمر ؤ چې د اسراییلو پادشاه شو او دوه کاله یې پادشاهي وکړه. مګر د یهودا قبیله داود ته وفاداره وه. ۱۱ داود په حبرون کې د یهودا

په قبیلې باندې اووه نیم کاله پادشاهي وکړه.

د اسراییلو او یهودا ترمنځ جګړه

۱۲ ابنیر د ایشبوشت د نفرو سره یوځای د محنایم څخه جبعون ښار ته لاړل. ۱۳ د داود نفر د زرویه زوی یعني یوآب په مشرۍ ووتل او دواړه ډلې
د جبعون د ډنډ سره یو د بل سره مخامخ شوې. یوه ډله د ډنډ یوې خواته او بله ډله د ډنډ بلې خواته کښېناستله. ۱۴ ابنیر یوآب ته وړاندیز وکړ:
<راځئ چې د دواړو خواو څخه ځوانان راولو چې زمونږ په مخ کې وجنګیږي، هر سړی د بل سړي په مقابل کې.>

یوآب ځواب ورکړ: <صحیح ده.>

۱۵ نو ځوانان ودرېدل او وشمېرل شول، دولس تنه د بنیامین د قبیلې او د ایشبوشت څخه او دولس تنه د داود د نفرو څخه. ۱۶ هر سړي خپل سیال
له ویښتانو رانیوه او خپله توره یې د هغه په اړخ کې منډله، ترڅو هغه ټول څلورویشت تنه سره یوځای وغورزېدل او مړه شول. نو هغه ځای د تورو د میدان په نوم یاد شو.

۱۷ د دې پسې بله جګړه ډېره سخته وه، د ابنیر او د اسراییلو عسکرو ته د داود د عسکرو له خوا ماتې ورکړای شوه. ۱۸ د زرویه درې زامن، یعني
یوآب، ابیشای او عساهیل په هغه ځای کې وو. عساهیل چې د هوسۍ په شان تېزې منډې وهلې ۱۹ د ابنیر په تعقیبولو یې پیل وکړ او په مستقیمه توګه
یې د هغه پسې منډې وهلې. ۲۰ ابنیر شاته وکتل او ویې ویل: <ای عسایله، دا ته یې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو.>

۲۱ ابنیر وویل: <بس کړه! ما مه تعقیبوه! د عسکرو څخه یو راونیسه او وسلې او زغره ورڅخه واخله.> مګر عساهیل د هغه د تعقیبولو څخه لاس وانه
خیست. ۲۲ ابنیر یو ځل بیا عساهیل ته خبرداری ورکړ: <بس کړه! ما مه تعقیبوه! زه نه غواړم تا ووژنم. زه به څنګه ستا ورور یوآب ته وګورم؟>
۲۳ خو عساهیل د هغه خبره ونه منله، نو بیا ابنیر د خپلې نېزې بېخ د عساهیل په ګېډه ورننه ایست او نېزه د هغه له شا څخه ووتله. هغه هلته پرېوت او ځای په ځای مړ شو او هر سړی چې به هغه ځای ته چې عساهیل په کې مړ پروت ؤ راغی وبه درېده.

۲۴ مګر یوآب او ابیشای په ابنیر پسې شول. څنګه چې هغوی د امه غونډۍ ته چې جیح ته مخامخ وه او د جبعون د بیابان په لاره کې وه ورسېدل لمر
پرېواته. ۲۵ د بنیامین د قبیلې خلک یو ځل بیا د ابنیر په شاوخوا راټول شول او د یوې غونډۍ د پاسه ودرېدل. ۲۶ ابنیر یوآب ته ناري کړې: <آیا
مونږ به تل جنګیږو؟ آیا ته نه پوهېږې چې دا به په تریخوالي پای ته ورسېږي او انجام به یې ښه نه وي؟ ولې خپلو نفرو ته امر نه ورکوې چې د خپلو ورونو د تعقیبولو څخه لاس واخلي؟>

۲۷ یوآب ځواب ورکړ: <زه په ژوندي خدای قسم خورم که دا خبره دې نه وای کړې، نو زما نفرو به تر سبا سهاره پورې تاسو تعقیبولئ.> ۲۸ نو
یوآب خپلو نفرو ته د نبښې په توګه سرنی وواهه چې د اسراییلیانو د تعقیبولو څخه لاس واخلي، نو جنګ ودرېد.

۲۹ ابنیر او د هغه نفرو هغه ټوله شپه د اردن په دره کې مزل وکړ. هغوی د اردن له سیند څخه تېر شول، په راتلونکې ورځ یې تر غرمې پورې لاره ووهله او بېرته محنایم ته ورسېدل.

۳۰ کله چې یوآب د ابنیر تعقیبول پرېښودل، خپل ټول نفر یې راغونډ کړل. پرته له عساهیل څخه د داود د نفرو نولس تنه ورک شوي وو. ۳۱ مګر د
داود نفرو د بنیامین د قبیلې درې سوه شپېته تنه چې د ابنیر سره وو وژلي وو. ۳۲ یوآب او د هغه نفرو د عساهیل مړی واخیست او په بیت لحم کې یې

د هغه د پلار په هدیره کې ښخ کړ. وروسته بیا هغوی ټوله شپه لاره ووهله او د سباوون په وخت حبرون ته ورسېدل.

۳ ① د شائول د کورنۍ د پلویانو او د داود د پلویانو ترمنځ د اوږدې مودې دپاره جنګ روان ؤ. څنګه چې داود قوي کېده، هغومره د شائول پلویان کمزوري کېدل.

د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو

② د داود هغه زامن چې په حبرون کې زېږېدلي وو: مشر يې، امنون، د يزرعيلي اخينوعم زوی، ③ دوهم يې، کيلاب، د کرملي نابال د کونډې ابيجايل زوی او دريم يې، ابشالوم، د معکې زوی چې د جشور د پادشاه تلمای لور وه، ④ څلورم يې، ادونيا د حجيت زوی، پنځم يې، شفطيا د ابيطال زوی ⑤ او شپږم يې، يترعام، د عجلې زوی ؤ. هغه هم د داود ښځه وه.

ابنير د داود سره يوځای کيږي

⑥ د داود او د شائول د کورنيو ترمنځ د جګړې په دوران کې، ابنير د شائول د پيروانو په منځ کې خپل دريځ قوي کاوه.

⑦ يوه ورځ د شائول زوی ايشبوشت په ابنير باندې تور ولګاوه چې د شائول د وينځو څخه د يوې وينځې سره چې رزفه نومېدله او د ايه لور وه يوځای شوی دی. ⑧ ابنير په دې خبرې باندې ډېر په قهر شو او ويې ويل: <ستا خيال دا دی چې زه به د شائول سره خيانت وکړم؟ د پيل څخه زه ستا د پلار شائول کورنۍ ته، د هغه ورونو او د هغه ملګرو ته وفادار وم. ته مې د داود لاس ته ونه سپارلې، خو سره له دې په ما باندې د دې ښځې سره د بد کار کولو تور لګوې! ۹-۱۰ څښتن د داود سره لوظ کړی ؤ چې هغه به د شائول د کورنۍ څخه پادشاهي واخلي او داود به د اسراييلو او د يهودا پادشاه کړي، هغه به د دان څخه تر بئرشبع پورې پادشاهي وکړي. نو څښتن دې ما ووژني که ما دا خبره رښتيا نه کړه!> ⑪ ايشبوشت جرأت ونه کړ چې ابنير ته بله خبره وکړي، ځکه چې د هغه څخه وېرېده.

⑫ نو ابنير له خپلې خوا څخه استازي ولېږل چې داود ته داسې ووايي: <پوهېږې چې د دې هېواد خاوند څوک دی؟ زما سره تړون وکړه او زه به ستا سره مرسته وکړم چې ټول اسراييل ستا خواته راواړوم.>

⑬ داود ومنله او ويې ويل: <ډېر ښه، زه ستا سره تړون کوم، ولې په يو شرط، ترڅو لومړی د شائول لور ميکال د ځان سره ماته رانه ولې زه ستا سره نه مخامخ کېږم.> ⑭ همدارنګه داود ايشبوشت ته هم استازي ولېږل چې ورته ووايي: <زما ښځه ميکال بېرته ماته راکړه. ځکه چې ما د هغې سره د واده کولو په خاطر د سلو فلسطينيانو د سنتي پوستکي ورکړي دي.> ⑮ نو ايشبوشت څو نفره ولېږل چې ميکال د هغې د مېړه فلتيئيل څخه چې د لايش زوی ؤ واخلي. ⑯ فلتيئيل د بحوريم تر ښاره پورې په ټوله لاره کې ژړل او په هغې پسې روان ؤ. مګر کله چې ابنير ورويل: <بېرته کور ته لاړ شه!> نو هغه بېرته خپل کور ته ستون شو.

⑰ ابنير د اسراييلو د مشرانو سره مشوره وکړه او ويې ويل: <تاسو د ډېرې مودې راهيسې غوښتل چې داود ستاسو پادشاه شي. ⑱ اوس دا موقع رارسېدلې ده، دا په ياد ساتئ چې څښتن د داود سره وعده کړې وه: زه به ستا په وسيله خپل قوم اسراييل د فلسطينيانو او د هغوی د نورو ټولو دښمنانو څخه وژغورم.> ⑲ ابنير د بنيامين د قبيلې د خلکو سره هم خبرې وکړې. وروسته بيا هغه حبرون ته لاړ چې د بنيامين د خلکو او نورو اسراييليانو تصميم داود ته ووايي.

⑳ کله چې ابنير د خپلو شلو نفرو سره داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغی، داود هغوی ته ميلمستيا تياره کړه. ㉑ په هغه وخت کې ابنير داود ته

وویل: <اعلیحضرته! اجازه راکړئ چې لاړ شم او ټول اسراییلیان ستاسو حضور ته راټول کړم. هغوی به ستاسو سره یو تړون وکړي او تاسو به په ټول
هېواد باندې پادشاهي وکړئ څنګه چې تاسو یې غواړئ.> نو داود ابنیر رخصت کړ او هغه په سلامتی سره لاړ.

یوآب ابنیر قتلوي

۲۲ په همدې وخت کې یوآب او د داود عسکر د یرغل کولو څخه راستانه شول او هغوی ډېر لوی غنیمت له ځان سره راوړ. مګر ابنیر نور د داود سره
په حبرون کې نه ؤ، ځکه چې داود هغه په سلامتی سره استولی ؤ. ۲۳ کله چې یوآب د خپلو عسکرو سره راورسېد، هغه خبر شو چې ابنیر داود پادشاه
ته راغلی ؤ او پادشاه هغه په سلامتی سره استولی دی. ۲۴ نو یوآب پادشاه ته ورغی او ورته یې وویل: <څه دې وکړل؟ ګوره، ابنیر تاته راغی تا ولې
هغه پرېښود چې لاړ شي؟ اوس هغه تللی دی! ۲۵ ته ابنیر ښه پېژنې. هغه د دې دپاره راغلی ؤ چې تا وغولوي او ستا د ټولو حرکاتو او کارونو نه ځان
خبر کړي.>

۲۶ بیا یوآب د داود څخه لاړ، په ابنیر پسې یې استازي ولېږل او هغه یې د سیره له کوهي څخه بېرته راوست. مګر داود خبر نه ؤ. ۲۷ نو کله چې
ابنیر حبرون ته راستون شو، یوآب هغه د ښار په دروازه کې یوې خواته یووړ په دې بهانه چې د هغه سره پټې خبرې کوي. هلته یوآب د خپل ورور
عساهیل د وینې د بدل اخیستلو په خاطر د هغه ګېډه څیري کړه او هغه یې په قتل ورساوه. ۲۸ کله چې داود دا خبر واورېد ویې ویل: <څښتن
پوهېږي چې زه او زما رعیت په بشپړه توګه د ابنیر د قتل څخه بې ګناه یو. ۲۹ د دې سزا دې په یوآب او د هغه په ټولې کورنی باندې راشي. زه ښېرا
کوم چې د یوآب د اولادې څخه ځینې دې تل د سوزاک او یا د پوستکي په نورو مرضونو باندې اخته شي او یا هغوی دې یزک شي او یا دې په جنګ
کې ووژل شي او یا دې په لوږه اخته شي.> ۳۰ په دې ډول یوآب او د هغه ورور ابیشای، ابنیر قتل کړ ځکه چې هغه د جبعون په جګړه کې د هغوی
ورور عساهیل وژلی ؤ.

۳۱ نو داود یوآب او د هغه ټولو نفرو ته امر وکړ: <خپل کالي وشلوئ، د ویر کالي واغوندئ او د ابنیر دپاره ویر وکړئ.> داود پادشاه په خپله د
جنازې پسې روان ؤ. ۳۲ هغوی ابنیر په حبرون کې ښخ کړ. پادشاه په لوړ اواز سره د ابنیر په قبر باندې وژړل او نورو ټولو خلکو هم وژړل. ۳۳ داود
پادشاه د ابنیر دپاره دغه د ویر سندره وویله:

<ولې دې مړ شي ابنیر د یو احمق په شانتې؟

۳۴ نه ستا لاسونه تړل شوي وو

او نه دې پښې په ځنځیرونو تړل شوې وې

ووژل شوې ته د یو مجرم په څېر>

ټولو خلکو یو ځل بیا د ابنیر دپاره وژړل.

۳۵ ټوله ورځ خلکو هڅه وکړه چې په داود باندې یو څه وخوري، مګر هغه قسم وخوړ: <که زه د لمرپرېواته پورې څه شی وخکم نو خدای دې ما
ووژني!> ۳۶ خلک دې خبرې ته متوجه شول او خوشاله شول، په رښتیا سره څه چې پادشاه کول ټول خلک په هغو باندې خوشالېدل. ۳۷ نو په
هغه ورځ د داود ټول نفر او د اسراییلو ټول قوم پوه شول چې پادشاه د ابنیر په قتل کې لاس نه درلود. ۳۸ پادشاه خپلو نفرو ته وویل: <آیا تاسو نه
پوهېږئ چې نن په اسراییلو کې یو لوی مشر مړ شوی دی؟ ۳۹ که څه هم زه د خدای غوره کړای شوی پادشاه یم، خو نن کمزوری یم. دا د زرویه
زامن زما څخه ډېر زوراور دي، څښتن دې دوی ته داسې سزا ورکړي لکه څنګه چې د هغې وړ دي!>

د ایشبوشت قتل

۴ (۱) کله چې د شائول زوی ایشبوشت واورېدل چې ابنیر په حبرون کې وژل شوی دی، هغه خپل همت له لاسه ورکړ او د اسراییلو ټول خلک
ووېرېدل. (۲) ایشبوشت دوه چریکي قوماندانان درلودل چې د یو نوم بعنه او د بل نوم ریکاب ؤ. هغوی د بیروتي رمون زامن وو او د بنیامین د قبیلې
څخه وو. (بیروت د بنیامین یوه برخه ګڼل کیږي. (۳) د هغه اصلي اوسېدونکي جتایم ته تبنتېدلي وو، چې تر نن ورځې پورې هلته د بېګانه خلکو په
شان اوسیږي.)

(۴) د شائول زوی یوناتان یو زوی درلود چې په دواړو پښو شل ؤ. هغه پنځه کلن ؤ چې د یزرعیل څخه د شائول او یوناتان د مړینې خبر راغی. د هغه
دایي هغه واخیست او وتښتېدله، مګر هغه داسې په بیړه تلله چې هلک ولوېد او شل شو. د هغه نوم مفیبوشت ؤ.

(۵) نو بیا ریکاب او بعنه د ایشبوشت کور ته روان شول، هغوی د غرمې د ګرمۍ په مهال هلته ورسېدل. په دې وخت کې ایشبوشت د غرمې په خوب
ویده ؤ. (۶) د کور د دروازې ساتونکې ښځې غنم پاکول. د څو شېبو نه وروسته، هغه ستړې شوه او خوب وېوړه. نو ریکاب او بعنه پټ دننه لاړل. (۷)
دوی هغه وخت کور ته ورننوتل چې ایشبوشت د خپل خوب په کوټه کې په کټ کې پروت ؤ. هغه یې وواژه او د هغه سر یې پرې کړ. بیا د هغه سر یې د
ځان سره واخیست او ټوله شپه یې د اردن په دره کې سفر وکړ. (۸) هغوی د ایشبوشت سر په حبرون کې داود ته راوړ او هغه ته یې وویل:
<اعلیحضرته! دا ستاسو د دښمن شائول د زوی ایشبوشت سر دی، هغه شائول چې ستاسو د وژلو هڅه یې کوله. نن څښتن ستاسو بدله د شائول او د هغه
د اولادې څخه واخیستله.>

(۹) مګر داود هغوی ته ځواب ورکړ: <د هغه ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې زه یې د ټولو مصیبتونو څخه خلاص کړی یم. (۱۰) هغه څوک چې
ماته صقلغ ته راغی او د شائول د مړینې خبر یې راوړ، دا ګمان یې کاوه چې ښه خبر یې راوړی دی. نو هغه مې ونیوه او ومې واژه. دا هغه انعام ؤ چې
هغه ته مې د هغه د ښه خبر دپاره ورکړ! (۱۱) دا نوره هم بده ده چې تاسو بدکاره سړیو یو بې ګناه سړی چې په خپل کور کې ویده ؤ قتل کړی دی! زه به
اوس د هغه د قتل بدل ستاسو څخه واخلم او د ځمکې له مخ څخه به مو ورک کړم!> (۱۲) نو داود خپلو نفرو ته حکم وکړ چې ریکاب او بعنه ووژني او
هغوی دا کار وکړ. بیا یې د هغوی لاسونه او پښې پرې کړل او د هغوی مړي یې په حبرون کې د ډنډ په غاړه ځوړند کړل. مګر هغوی د ایشبوشت سر
واخیست او په حبرون کې یې د ابنیر په هدیره کې ښخ کړ.

داود د ټولو اسراییلو پادشاه

(اول تواریخ ۱۱: ۱ – ۹، ۱۴: ۱ – ۷)

۵ (۱) د اسراییلو د ټولو قبیلو مشران داود ته چې په حبرون کې ؤ ورغلل او هغه ته یې وویل: <مونږ ستاسو خپل هډوکي او وینه یو. (۲) مخکې
چې کله شائول زمونږ پادشاه ؤ، همدا تاسو وئ چې په عسکري عملیاتو کې به مو اسراییلو ته لارښوونه کوله او څښتن تاسو ته وویل: ته به د یو شپون په
توګه زما د قوم لارښوونه کوې او د هغوی ټاکلی مشر به یې.>

(۳) کله چې د اسراییلو ټول مشران داود پادشاه ته ورغلي وو، داود د څښتن په مخ کې د هغوی سره یو تړون وکړ. بیا هغوی د داود سر په تېلو غوړ کړ
او هغه یې د اسراییلو د پادشاه په توګه غوره کړ.

(۴) داود دېرش کلن ؤ چې پادشاه شو او څلوېښت کاله یې پادشاهي وکړه. (۵) په حبرون کې هغه په یهودا باندې اووه کاله او شپږ میاشتې پادشاهي
وکړه او په اورشلیم کې یې په ټولو اسراییلو او یهودا باندې درې دېرش کاله پادشاهي وکړه.

داود او د اورشليم فتح

۶ هغه وخت راورسېد چې داود پادشاه او د هغه عسکر په اورشليم باندې د حملې کولو دپاره روان شول. يبوسيان چې په هغه سيمه کې اوسېدل هغوی خيال کاوه چې داود به دا ښار فتح نه کړي، نو هغوی داود ته وويل: <ته به هيڅ کله دې ښار ته دننه نه شې، ځکه ړانده او شلان هم کولی شي ستا د ننوتو مخه ونيسي.> ۷ (مګر داود د صهيون د غره طبعي کلا ونيوله او هغه د داود د ښار په نوم مشهوره شوه.)

۸ په هغه ورځ داود خپلو نفرو ته وويل: <هرڅوک چې غواړي په يبوسيانو باندې حمله وکړي هغه دې د کارېز له لارې هغو ړاندو او شلانو ته چې د داود ډېر سخت دښمنان دي ځانونه ورسوي.> هغوی ځکه داسې وايي: <هيڅ ړوند او شل ماڼۍ ته ننوتلی نه شي.>

۹ نو داود په کلا کې ځای په ځای شو او په هغې باندې يې د داود ښار نوم کېښود. د هغه شاوخوا ته يې ښار جوړ کړ، په هغه ځای کې يې کار شروع کړ چې ځمکه يې د غونډۍ له ختيځې خوا څخه نوې راډکه شوې وه. ۱۰ د داود قوت ورځ په ورځ زياتېده ځکه چې مطلق قادر څښتن خدای ورسره ؤ.

۱۱ نو بيا د صور پادشاه حيرام، داود ته خپل استازي ورولېږل. د هغوی سره ترکاڼان او ختګران هم وو. هغوی د صبر د ونو ډېرونه راوړل او داود ته يې ماڼۍ جوړه کړه. ۱۲ نو داود پوه شو چې څښتن د هغه پادشاهي په اسراييلو باندې ټينګه کړې ده او د هغه پادشاهي د خپل قوم يعنې د اسراييلو په خاطر نېکمرغه کوي.

۱۳ وروسته له هغې چې داود د حبرون څخه اورشليم ته کډه وکړه هغه نورې ښځې او وينځې وکړې او نور زامن او لورګانې يې پيدا شول. ۱۴ دا د داود اولادونه دي چې په اورشليم کې زېږېدلي دي: شموع، شوباب، ناتان، سليمان، ۱۵ ايبحار، اليشوع، نفج، يافيع، ۱۶ اليشمع، الياداع او اليفلط.

داود او د فلسطينيانو ماتې

(اول تواريخ ۱۴: ۸ – ۱۷)

۱۷ کله چې فلسطينيانو واورېدل چې داود د اسراييلو پادشاه شوی دی، هغوی په پوره ځواک سره ووتل چې داود ونيسي. مګر داود د دې څخه خبر شو او محفوظ ځای ته لاړ. ۱۸ نو فلسطينيان راغلل او د رفايم په دره کې يې مورچلې ونيولې. ۱۹ داود د څښتن څخه پوښتنه وکړه: <آيا په فلسطينيانو باندې حمله وکړم؟ آيا ماته به برى راکړې؟>

څښتن ځواب ورکړ: <هو، ورباندې حمله وکړه! زه به په يقين سره تاته برى درکړم!>

۲۰ نو داود بعل فراصيم ته لاړ او هلته يې فلسطينيانو ته ماتې ورکړه. هغه وويل: <څښتن زما دښمنان د سيلاب په شان له منځه يوړل.> نو هغه ځای د بعل فراصيم په نوم ياد شو. ۲۱ فلسطينيانو خپل بتان هلته پرېښودل، وروسته داود او د هغه نفرو هغه د ځان سره يوړل.

۲۲ فلسطينيان يو ځل بيا لاړل او د رفايم په دره کې يې مورچلې ونيولې. ۲۳ داود يو ځل بيا د څښتن سره مشوره وکړه، څښتن ځواب ورکړ: <له دې ځای څخه حمله مه کوه، بلکه د شا له خوا ورباندې راتاو شه او د بلسام ونو ته مخامخ په هغوی باندې حمله وکړه. ۲۴ کله چې دې د بلسام د ونو په سر کې د قدمونو اواز واورېد نو بيا په بيړه حمله وکړه، ځکه چې دا به دا معنیٰ ولري چې زه ستا په مخ کې روان يم چې د فلسطينيانو لښکرو ته ماتې ورکړم.> ۲۵ نو څنګه چې څښتن داود ته حکم کړی ؤ هماغسې يې وکړل او فلسطينيان يې د جبع څخه تر جازر پورې په ټوله لاره کې تعقيب کړل او ويې وژل.

د لوظ صندوق اورشليم ته راوړل کيږي

(اول تواريخ ۱۳: ۱ - ۱۴، ۱۵: ۲۵ - ۱۶: ۶، ۴۳)

۶ (۱) داود يو ځل بيا د اسراييلو غوره شوي عسکر راغونډ کړل، چې شمېر يې دېرش زره تنه وو. (۲) هغوی ته يې لارښوونه وکړه چې د يهودا
بعلې ته لاړ شي د دې دپاره چې له هغه ځای څخه د خدای د لوظ صندوق راوړي. په صندوق باندې د مطلق قادر څښتن نوم دی او په هغه باندې د
کروبيانو مجسمې دي چې د څښتن تخت د دې مجسمو دپاسه دی. (۳) هغوی د خدای د لوظ صندوق د غوايانو په يوې نوې ګاډۍ کې کېښود او هغه
يې د ابيناداب د کور څخه چې په غونډۍ باندې ؤ راوړ. د ابيناداب زامنو عزه او اخيو د ګاډۍ د لارښوونې دپاره د هغې سره تلل (۴) او اخيو د ګاډۍ په
مخکې روان ؤ. (۵) داود او نورو ټولو اسراييليانو په خپل ټول توان سره څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا ګانې کولې او سندرې يې ويلې. هغوی رباب،
چمبه، چنګ او تال غږاوه.

(۶) څنګه چې دوی د ناکون درمند ځای ته ورسېدل، غوايان وښوئېدل او عزه خپل لاس وراوږد کړ او د لوظ صندوق يې ونيوه. (۷) څښتن په عزه
باندې د هغه د بې پروايي په خاطر ډېر په قهر شو. د دې ګناه له امله څښتن هغه وواژه او هغه د خدای د لوظ د صندوق په څنګ کې مړ شو. (۸) نو
داود په غصه شو ځکه چې څښتن په قهر سره عزه ته سزا ورکړه او تر نن ورځې پورې هغه ځای د فارز عزه په نوم يادېږي.

(۹) په هغه ورځ داود د څښتن څخه ډېر ووېرېده او ويې ويل: <اوس به څنګه وکولای شم چې د څښتن د لوظ صندوق د ځان سره يوسم؟> (۱۰) نو
هغه ونه غوښتل چې صندوق د ځان سره د داود ښار ته يوسي. نو هغه خپله اصلي لاره پرېښوده او د هغه په ځای يې صندوق د عوبيد ادوم جتي کور ته
يووړ. (۱۱) د څښتن صندوق درې مياشتې هلته پاتې شو او څښتن عوبيد ادوم او د هغه ټولې کورنۍ ته برکت ورکړ.

(۱۲) داود پادشاه خبر شو چې څښتن عوبيد ادوم، د هغه کورنۍ او شتمنۍ ته چې هغه درلودله د لوظ د صندوق په خاطر برکت ورکړ. نو هغه د لوظ
صندوق د عوبيد ادوم له کور څخه واخيست چې د يو لوی جشن په نيولو سره يې اورشليم ته يوسي. (۱۳) کله چې هغو نفرو چې د څښتن د لوظ
صندوق يې انتقالاوه، شپږ قدمونه واخيستل، داود يو غويی او يو چاغ خوسی قرباني کړل. (۱۴) داود د کتان پېشبند اغوستی ؤ او په خپل ټول توان سره
يې څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله. (۱۵) نو داود او ټولو اسراييليانو د خوشالۍ په چيغو او د سرنيو په اواز سره د څښتن د لوظ صندوق اورشليم
ته راوړ.

(۱۶) کله چې صندوق د داود ښار ته راوړل شو، د شائول لور ميکال له کړکۍ څخه وکتل او وې ليدل چې داود پادشاه د څښتن په مخ کې ټوپونه وهي او
نڅا کوي، نو هغه يې په خپل زړه کې سپک وګاڼه. (۱۷) هغوی د لوظ صندوق راوړ او هغه يې په هغې خېمه کې کېښود چې داود د هغه دپاره ودرولې وه.
وروسته بيا داود څښتن ته سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې وړاندې کړې. (۱۸) کله چې داود د نذرانو له وړاندې کولو څخه وزګار شو، هغه د خلکو
دپاره د مطلق قادر څښتن په نوم برکت وغوښت. (۱۹) هغه د اسراييلو ټول ولس، هم سړيو او هم ښځو، هر يو ته، يوه ډوډۍ، يوه ټوټه غوښه او د مميزو
يوه کلچه ووېشله. بيا ټول خلک خپلو کورونو ته لاړل.

(۲۰) کله چې داود خپل کور ته راستون شو چې د خپلې کورنۍ دپاره برکت وغواړي، د هغه ښځه ميکال، د شائول لور د هغه مخې ته ورووتله او ورته
ويې ويل: <د اسراييلو پادشاه نن خپل نوم لوړ کړ او د خپلو خدمتګارانو د وينځو په نظر کې يې خپل ځان لکه د يو احمق په شان لوڅ کړ.>

(۲۱) داود ځواب ورکړ: <ما څښتن ته د درناوي په خاطر نڅا کوله، چې زه يې ستا د پلار او د هغه د ټولې کورنۍ په ځای غوره کړی يم او زه يې د
خپل قوم اسراييلو مشر جوړ کړی يم. او زه به په راتلونکې کې هم د څښتن په مخکې خوشالي کوم. (۲۲) زه به خپل ځان له دې څخه نور هم رسوا کړم.
ښايي ستا باور به دا وي چې زه هيڅ هم نه يم، خو د دې وينځو په خيال کې زه به د قدر وړ اوسم!>

۲۳ نو د مرګ تر ورځې پورې د شائول د لور میکال اولاد پیدا نه شو.

د داود سره د خدای وعده

(اول تواریخ ۱۷: ۱ – ۱۵)

۷ ۱ کله چې داود پادشاه په خپله ماڼۍ کې اوسېده او څښتن هغه ته د خپلو ټولو دښمنانو څخه ارامي ورکړه، ۲ نو پادشاه ناتان نبي ته وویل:
<ګوره، زه دلته په دې ماڼۍ کې اوسېږم چې د صبر د ونې د لرګیو څخه جوړه شوې ده، مګر د خدای د لوظ صندوق په خېمه کې ایښودل شوی دی.>

۳ ناتان ځواب ورکړ: <هرڅه چې ستا په زړه کې دي هغه وکړه، ځکه چې څښتن ستا سره دی.>

۴ مګر په هم هغه شپه څښتن ناتان ته وویل: ۵ <لاړ شه او زما خدمتګار داود ته ووایه چې څښتن داسې وايي: ته هغه څوک نه یې چې زما د
اوسېدلو دپاره کور جوړوې. ۶ له هغه وخت څخه چې ما د اسراییلو قوم د مصر څخه راخلاص کړ، تر نن ورځې پورې زه په کور کې نه یم اوسېدلی.
زه یو ځای او بل ځای ګرځېدلی یم او په خېمه کې اوسېدلی یم. ۷ ما د قوم مشران غوره کړل او ورته مې وویل چې د شپنو په شان زما د قوم
اسراییلو لارښوونه وکړي. مګر آیا کله مې د هغو څخه چاته ویلي دي چې د صبر د ونې د لرګیو څخه دې ولې زما دپاره کور نه دی جوړ کړی؟

۸ نو په دې خاطر زما خدمتګار داود ته ووایه چې مطلق قادر څښتن درته داسې وايي: ما ته د پسونو د ساتلو د څړځای څخه راواخیستلې او د خپل
قوم اسراییلو مشر مې وټاکلې. ۹ هر چېرې چې ته تللې، زه به درسره وم. څنګه به چې ته پرمخ تللې، ما به ستا ټول دښمنان له منځه وړل. اوس به زه
تا د نړۍ د ډېرو لویو مشرانو په شان مشهور کړم. ۱۰-۱۱ ما د خپل قوم اسراییلو دپاره ځای تیار کړ او هغوی مې هلته ځای په ځای کړل، ترڅو هلته
واوسیږي او نور ورباندې ظلم ونه شي. له هغه وخته چې مې قاضیان یعنې مشران د اسراییلو دپاره ټاکلي دي په هغوی باندې د بدکاره خلکو له خوا تېری
شوی دی. بیا به داسې ونه شي. همدارنګه به تا د خپلو ټولو دښمنانو څخه په امن کې وساتم.

زه به ستا اولاده هم پادشاهان کړم. ۱۲ هغه ورځ چې ستا سترګې د دې نړۍ څخه پټې شوې او د خپلو نیکونو سره ښخ شوې، زه به ستا د زامنو څخه
یو پادشاه کړم او د هغه پادشاهي به ټینګه وساتم. ۱۳ هغه به هغه څوک وي چې زما د نوم د سرلوړۍ دپاره به یو کور جوړ کړي او د هغه پادشاهي به
زه د تل دپاره ټینګه کړم. ۱۴ زه به د هغه پلار یم او هغه به زما زوی وي. کله چې هغه کومه غلطي وکړي نو زه به هغه ته داسې سزا ورکړم لکه څنګه
چې پلار خپل زوی ته په لښتې باندې سزا ورکوي. ۱۵ مګر زه به د هغه څخه خپله تلپاتې مینه پرې نه ږدم لکه څنګه چې مې د شائول څخه پرې
ایښې وه، یعنې هغه څوک چې ما لېرې کړ ترڅو ته پادشاه شې. ۱۶ ته به تل اولاده ولرې او زه به ستا پادشاهي تل تر تله ټینګه کړم. ستا شاهي کورنۍ
به هیڅکله پای ته ونه رسیږي.>

۱۷ ناتان داود ته هغه هرڅه بیان کړل چې خدای ورته د په ذریعه رالیږلي وو.

د داود د شکرانې دعا

(اول تواریخ ۱۷: ۱۶ – ۲۷)

۱۸ بیا داود پادشاه د لوظ د صندوق خېمې ته ورننوت، هلته د څښتن په حضور کې کښېناست او دعا یې وکړه: <ای څښتن تعالیٰ! هغه څه چې تا
پخوا زما سره کړي دي زه او زما کورنۍ د هغې وړ نه یو. ۱۹ خو بیاهم دا ستا په نظر کافي نه وو، ای څښتن تعالیٰ! تا د راتلونکو کلونو دپاره هم زما د
اولادې په هکله وعدې کړې دي. ای څښتن تعالیٰ! آیا ته همېشه په همدې طریقه د انسان سره سلوک کوې؟ ۲۰ ای څښتن تعالیٰ! زه تاته نور څه
ویلای شم؟ ځکه چې ته ما یعنې خپل خدمتګار پېژنې. ۲۱ دا ستا وعده وه او ستا مقصد ؤ چې دا کار دې وکړ. تا دا لوی کارونه وکړل او هغه دې ماته

ښکاره کړل. (۲۲) ای څښتن تعالیٰ! ته څومره لوی یې. لکه څنګه چې مونږ تل اورېدلي دي، ستا په شان څوک نشته او بې له تا بل خدای نشته. (۲۳) د
ځمکې په مخ د اسراییلو په شان بل قوم نشته، هغه قوم چې تا هغوی د مصر د غلامۍ څخه وژغورل، د دې دپاره چې هغه ستا خپل قوم شي. د هغوی
دپاره دې لوی او حیرانوونکي کارونه وکړل او خپل نوم دې په ټوله نړۍ کې مشهور او لوړ کړ. تا نور قومونه او د هغوی خدایان د خپل قوم د وړاندې
تګ سره سم وشړل. (۲۴) اسراییل دې د تل دپاره خپل قوم غوره کړ او ای څښتنه، ته د هغوی خدای شوې.

(۲۵) ای څښتن خدایه! اوس هغه ژمنه د تل دپاره سرته ورسوه چې زما او زما د اولادې په هکله دې کړې ده. هغه څه چې دې ویلي وو هماغسې وکړه.
(۲۶) ستا نوم به لوی وي او خلک به د تل دپاره وایي: مطلق قادر څښتن د اسراییلو خدای دی. بیا به زما د اولادې پادشاهي د تل دپاره ټینګه کړې.

(۲۷) ای مطلق قادر څښتنه، د اسراییلو خدایه! دا ټول تا ماته ښکاره کړي دي او ماته دې وویل، چې زما د اولادې څخه به ته پادشاهان جوړ کړې، نو
ځکه مې دا جرأت وکړ چې تاته دا دعا وکړم. (۲۸) اوس ای څښتن تعالیٰ، ته په رښتیا خدای یې! ستا ژمنې د باور وړ دي او تا د خپل خدمتګار سره د
دې ښو شیانو ژمنه کړې ده. (۲۹) مهرباني وکړه زما اولادې ته برکت ورکړه او پرېږده چې هغوی تل ستا غوره شوي پادشاهان وي. څښتنه، تا ږخوا وعده
کړې ده او زه یقین لرم چې ته به زما کورنۍ ته د تل دپاره برکت راکړې.>

د داود بریالیتوبونه

(اول تواریخ ۱۸: ۱ – ۱۳)

۸ (۱) څه موده وروسته داود بیا فلسطینیانو ته ماتې ورکړه، هغوی یې کمزوري کړل او په هغه سیمه باندې یې د هغوی واکمني پای ته ورسوله.

(۲) همدارنګه داود موآبیانو ته هم ماتې ورکړه. داود په هغوی باندې امر وکړ چې د ځمکې په مخ څنګ په څنګ په یوه قطار څملي. وروسته بیا یوه
اندازه نیوونکې رسۍ په واسطه یې په درې برخو ووېشل. هرې دوه برخې یې ووژلې او هره دریمه برخه یې ژوندې پرېښودله. نو موآبیان د هغه رعیت
شول او باج به یې ورکاوه.

(۳) برسېره پردې داود د صوبې د پادشاه د رحوب زوي هددعزر ته ماتې ورکړه. (هددعزر د فرات د سیند د پورتنۍ سیمې ته روان ؤ ترڅو د هغه ځای
واکمني بېرته تر لاسه کړي.) (۴) داود د هغه څخه یو زر او اووه سوه سپاره او شل زره پیاده عسکر ونیول. هغه د سلو جنګي ګاډیو دپاره اسونه وساتل
او نور ټول یې ګوډ کړل.

(۵) کله چې د دمشق ارامیانو د هددعزر پادشاه د مرستې دپاره لښکر ورولېږه، داود په هغوی باندې حمله وکړه او دوه ویشت زره ارامیان یې ووژل.
(۶) بیا هغه د دمشق د ارام په پادشاهۍ کې عسکري قرارګاوې جوړې کړې او ارامیان د هغه رعیت شول او باج یې ورکاوه. هر چېرته چې به داود لاړ
څښتن هغه ته بری ورکاوه.

(۷) داود د هددعزر د عسکري منصبدارانو د سرو زرو سپرونه واخیستل او هغه یې اورشلیم ته راوړل. (۸) داود پادشاه د باته او بیروتای څخه چې د
هددعزر ښارونه وو په زیاته اندازه برنجي فلز لاس ته راوړل.

(۹) د حمات پادشاه توعي واورېدل چې داود د هددعزر ټول لښکر ته ماتې ورکړې ده. (۱۰) نو هغه خپل زوی یورام داود پادشاه ته ورولېږه چې هغه
ته سلام ووایي او په جګړه کې په هددعزر باندې د هغه د بریالیتوب مبارکي ووایي. هددعزر ډېر ځلې د توعي سره جنګېدلی ؤ. یورام داود ته سوغاتونه
یعنې د سرو زرو، سپینو زرو او برنجي شیان د ځان سره راوړل.

(۱۱) داود پادشاه هغه شیان د هغو سپینو او سرو زرو سره یوځای څښتن ته وقف کړل چې د هغو قومونو څخه یې لاس ته راوړي وو چې په هغو باندې

يې برى ترلاسه کړى ؤ، ۱۲ يعنې د ادوميانو، موآبيانو، عمونيانو، فلسطينيانو او عماليقيانو څخه. همدارنګه هغه غنيمت چې د هددعزر د صوبې د پادشاه څخه يې نيولى ؤ يوه برخه يې څښتن ته وقف کړله.

۱۳ کله چې داود د مالګې په دره کې د اتلسو زرو ادوميانو د وژلو څخه راستون شو، هغه نور هم مشهور شو. ۱۴ هغه په ټول ادوم کې عسکري قرارګاوې جوړې کړې او ټول ادوميان د داود رعيت شول. داود به چې هر چېرته لاړ څښتن به ورته برى ورکاوه.

د داود درباريان

(اول تواريخ ۱۸: ۱۴ – ۱۷)

۱۵ داود په ټولو اسراييلو باندې پادشاهي کوله او خپلو ټولو خلکو دپاره يې په عدل او انصاف سره کارونه کول. ۱۶ يوآب د زرويه زوى د لښکرو عمومي قوماندان ؤ. يهوشافاط د اخيلود زوى د اطلاعاتو وزير ؤ. ۱۷ صادوق د اخيطوب زوى او اخيملک د ابياتار زوى کاهنان وو. سرايا د دربار منشي ؤ. ۱۸ بناياه د يهوياداع زوى د داود د ساتونکو ګارډ يعنې کريتيانو او فليتيانو قوماندان ؤ او د داود زامن کاهنان وو.

داود او مفيبوشت

۹ ۱ يوه ورځ داود پوښتنه وکړه: <آيا د شائول د کورنۍ څخه څوک پاتې دى؟ که چېرې وي نو زه به د يوناتان په خاطر ورسره مهرباني وکړم.>

۲ نو د شائول د کورنۍ يو خدمتګار ؤ چې صيبا نومېده. هغه يې د داود حضور ته راوغوښت او پادشاه هغه ته وويل: <آيا ته صيبا يې؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، اعليحضرته، زه يم.>

۳ پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <آيا د شائول د کورنۍ څخه څوک پاتې دى چې هغه ته د خداى احسان ښکاره کړم لکه څنګه چې ما د خداى سره وعده کړې ده چې زه به داسې کوم؟>

صيبا ځواب ورکړ: <د يوناتان د زامنو څخه يو پاتې دى، چې هغه په دواړو پښو شل دى.>

۴ پادشاه پوښتنه وکړه: <هغه چېرته دى؟>

صيبا ځواب ورکړ: <په لودبار کې د عميئيل د زوى ماخير په کور کې دى.> ۵ نو داود پادشاه هغه راوغوښت.

۶ کله چې د يوناتان زوى او د شائول لمسى مفيبوشت داود ته راغى، هغه ته د درناوي په خاطر پړمخې پرېوت. داود وويل: <اى مفيبوشته!>

هغه ځواب ورکړ: <ستاسو غلام يم.>

۷ داود هغه ته وويل: <مه وېرېږه، ځکه چې زه به ستا د پلار يوناتان په خاطر په تا باندې مهرباني وکړم. ستا د نيکه شائول ټوله ځمکه به بېرته درکړم او ته به تل زما په دسترخوان باندې ډوډۍ خورې.>

۸ مفيبوشت يو ځل بيا پړمخې پرېوت او ويې ويل: <اعليحضرته! زما نه خو يو مړ سپى هم ښه دى، تاسو ولې زما سره دومره ښه کوئ؟>

(۹) وروسته بيا پادشاه د شائول خدمتګار صيبا راوغوښت او ورته ويې ويل: <ما ټول هغه شيان چې د شائول او د هغه د کورنی وو، ستا بادار يعنې د
شائول لمسي مفيبوشت ته ورکړل. (۱۰) ته، ستا زامن او ستا خدمتګاران دې ستا د بادار شائول د کورنی دپاره ځمکه وکرئ او حاصل يې راوړئ چې د
هغوی دپاره خواړه تيار شي. مګر خپله مفيبوشت به تل زما په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري.> (صيبا پنځلس زامن او شل نوکران درلودل.)

(۱۱) صيبا ځواب ورکړ: <اعليحضرته! څه چې تاسو حکم کوئ زه به هماغسې وکړم.> نو مفيبوشت به لکه د پادشاه د يو زوی په شان د داود په
دسترخوان باندې ډوډۍ خوړله. (۱۲) د مفيبوشت يو وړوکی زوی ؤ چې ميکا نومېده. د صيبا د کور ټول اوسېدونکي د مفيبوشت خدمتګاران شول. (۱۳)
نو مفيبوشت چې شل ؤ په اورشليم کې اوسېده او د پادشاه په دسترخوان باندې يې تل ډوډۍ خوړله.

د داود له خوا د عمونيانو او د سوريايانو ماتې

(اول تواريخ ۱۹: ۱ – ۱۹)

۱۰ (۱) څه موده وروسته د عمونيانو پادشاه ناحاش مړ شو او د هغه زوی حانون د هغه په ځای پادشاه شو. (۲) داود پادشاه وويل: <زه به د
حانون سره داسې وفادارانه دوستي وکړم لکه څنګه چې د هغه پلار ناحاش زما سره کړې وه.> نو داود خپل استازي ولېږل چې د هغه له خوا څخه د
خواخوږی مراتب وړاندې کړي.

مګر کله چې هغوی عمون ته ورسېدل، (۳) د عمونيانو مشرانو خپل پادشاه حانون ته وويل: <آيا تاسو فکر کوئ چې داود په رښتيا دا استازي ستاسو
پلار ته د عزت ورکولو دپاره رالېږلي دي؟ آيا هغه ستاسو سره دومره خواخوږي لري؟ البته چې نه! هغوی يې دلته د جاسوسی لپاره رالېږلي چې زمونږ
ښار وګوري، ترڅو چې هغه فتح کړي.>

(۴) نو حانون د داود استازي ونيول، د هغوی يوه خوا ږيره يې وخريله، کالي يې د پښو نه تر ملا پورې پرې کړل او رخصت يې کړل. (۵) هغوی ډېر
شرمېدل چې کور ته راستانه شي. کله چې داود د دې پېښې څخه خبر شو نو هغوی ته يې خبر ورولېږه: <تر هغې پورې د اريحا په ښار کې پاتې شئ
چې ستاسو ږيرې اوږدې شي او بيا بېرته کور ته راشئ.>

(۶) عمونيان په دې پوه شول چې دوی داود خپل دښمن کړ، نو هغوی شل زره ارامي عسکر د بيت رحوب او صوبې څخه، دولس زره نفره د طوب
څخه او د معکې پادشاه يې د زرو نفرو سره اجير ونيول. (۷) داود د دې څخه خبر شو او يوآب يې د ټول لښکر سره د هغوی مقابلې ته ورولېږه. (۸)
عمونيان راووتل او د خپل پايتخت ربه د دروازې په خوله کې ځای په ځای شول. په هغه وخت کې د صوبې او رحوب اراميان او د طوب او معکې
عسکر په صحرا کې ځای په ځای شول.

(۹) يوآب وليدل چې د دښمن لښکر به په هغه باندې مخامخ او د شا له خوا حمله وکړي، نو هغه د اسرائيلو د عسکرو څخه ډېر ښه عسکر وټاکل او
هغوی يې ارامیانو ته مخامخ ځای په ځای کړل. (۱۰) يوآب د خپلو لښکرو پاتې نفر د خپل ورور ابيشای تر قوماندې لاندې ورکړل او ابيشای هغوی د
عمونيانو په مقابل کې ځای په ځای کړل. (۱۱) يوآب هغه ته وويل: <که چېرې تا وليدل چې اراميانو ماته ماتې راکوله نو راشه او زما سره مرسته وکړه
او که چېرې عمونيانو تاته ماتې درکوله نو زه به درشم او ستا سره به مرسته وکړم. (۱۲) قوي او زړور اوسه! راځه چې د خپل قوم او د خدای د ښارونو
دپاره په مېړانه او زړه ورتيا سره وجنګېږو. څه چې د څښتن رضا وي هغه دې وشي!>

(۱۳) نو يوآب او د هغه سړي مخکې لاړل چې حمله وکړي او اراميان وتښتېدل. (۱۴) کله چې عمونيانو وليدل چې اراميان تښتي، هغوی د ابيشای څخه
وتښتېدل او ښار ته ننوتل. نو يوآب د عمونيانو سره د جنګ کولو څخه راستون شو او بېرته اورشليم ته لاړ.

(۱۵) کله چې ارامیان پوه شول چې دوی ته اسراییلو ماتې ورکړه نو هغوی خپلې لښکرې بېرته سره راغونډې کړې. (۱۶) هددعزر پادشاه نور ارامیان
راوغوښتل چې د فرات د سیند په ختیځه خوا کې وو. هغوی د پادشاه د قوماندان شوبک تر امر لاندې حیلام ته راغلل. (۱۷) کله چې داود دا واورېدل،
هغه د اسراییلو ټولې لښکرې سره راغونډې کړې، د اردن د سیند څخه تېر شو او حیلام ته ورغی. ارامیان هلته هغه ته مخامخ ځای په ځای کېدل، بیا
وروسته جګړه پیل شوه. (۱۸) خو د ارامیانو لښکرې د اسراییلیانو څخه وتښتېدلې. داود او د هغه سپرو عسکرو د ارامیانو اووه سوه د جنګي ګاډیو
چلوونکي او څلوېښت زره سپاره عسکر ووژل. هغوی د دښمن قوماندان شوبک ژوبل کړ او هغه د جنګ په میدان کې مړ شو. (۱۹) کله چې هغه
پادشاهان چې د هددعزر تابع وو ولیدل چې دوی د اسراییلو له خوا ماتې وخوړله نو د اسراییلو سره یې سوله وکړه او د هغوی رعیت شول. نو ارامیان د
عمونیانو سره نور د کومک کولو څخه ووېرېدل.

داود او بتشبع

۱۱ (۱) د بل کال په پسرلي، یعنې د کال په هغه وخت کې چې معمولاً پادشاهان جنګ ته ځي، داود ټولې د اسراییلو لښکرې د یوآب او د هغه د
افسرانو د قوماندې لاندې جګړې ته ولېږلې. دوی عمونیان له منځه یوړل او د ربه ښار یې محاصره کړ، مګر داود په اورشلیم کې پاتې شو.

(۲) یوه ورځ د مازدیګر په وخت کې داود له بستر څخه راپاڅېده او د ماڼۍ په بام باندې ګرځېده. له بامه څخه یې یوه ښځه ولیدله چې غسل یې کاوه.
هغه ډېره ښکلې وه. (۳) نو داود یو نفر ولېږه چې دا معلومات وکړي چې هغه څوک ده. دا معلومه شوه چې هغه بتشبع د الیعام لور او د حیتي اوریا ښځه
ده. (۴) نو داود استازي ورولېږل چې هغه راولي، هغه یې راوستله او داود ورسره څملاست. (هغې ښځې د خپل میاشتیني عادت څخه د پاکوالي په
خاطر غسل کاوه.) وروسته هغه بېرته کور ته لاړه. (۵) د څو مودې نه وروسته هغه پوه شوه چې امیدواره ده او داود ته یې خبر ولېږه چې د دې خبرې
نه خبر شي.

(۶) نو داود یوآب ته پیغام ولېږه: <حیتي اوریا ماته راولیږه.> نو یوآب اوریا هغه ته ورولېږه. (۷) کله چې اوریا ورغی داود د هغه څخه د یوآب او د
لښکرو د سلامتۍ او د جنګ د حال پوښتنه وکړه. (۸) بیا هغه اوریا ته وویل: <خپل کور ته لاړ شه او یو څه ارام وکړه.> اوریا د ماڼۍ څخه لاړ او
داود د هغه کور ته یو سوغات ورولېږه. (۹) مګر اوریا خپل کور ته لاړ نه شو او د پادشاه د ګارډ سره د ماڼۍ په دروازه کې ویده شو. (۱۰) کله چې
داود واورېدل چې اوریا کور ته نه دی تللی، د هغه څخه یې پوښتنه وکړه: <تا ډېره لاره وهلې ده، ته ولې کور ته نه یې تللی؟>

(۱۱) اوریا ځواب ورکړ: <د اسراییلو او یهودا نفر په جونګړو کې اوسیږي او د لوظ صندوق د هغوی سره دی. زما قوماندان یوآب او د هغه عسکري
منصبدارانو په صحرا کې خېمې درولې دي. زه څنګه خپل کور ته لاړ شم، وخورم، وڅښم او د خپلې ښځې سره څملم؟ زه ستا په ژوند قسم خورم چې
زه به هیڅکله داسې ونه کړم!>

(۱۲) نو داود هغه ته وویل: <یوه ورځ نور هم دلته پاتې شه او سبا به دې بېرته ولېږم.> نو اوریا هغه ورځ او راتلونکې ورځ هم په اورشلیم کې پاتې
شو. (۱۳) داود هغه د ماښام ډوډۍ ته راوغوښت او هغه یې نېشه کړ. مګر ماښام اوریا ووت او د پادشاه د ګارډ سره په خپلې بسترې باندې ویده شو او
کور ته لاړ نه شو.

(۱۴) په راتلونکې سهار داود یوآب ته خط ولیکه او د اوریا په لاس یې ورولېږه. (۱۵) هغه لیکلي وو: <اوریا په سخته جګړه کې په لومړۍ کرښه کې
ځای په ځای کړه بیا د هغه څخه بېرته په شا شئ ترڅو هغه ووژل شي.> (۱۶) نو کله چې یوآب ښار محاصره کاوه نو اوریا یې هغه ځای ته ولېږه چې
هغه پوهېده هلته دښمن قوي دی. (۱۷) د دښمن ځواکونه د ښار څخه راووتل او د یوآب د ځواکونو سره وجنګېدل. د داود څو تنه عسکري منصبداران د
اوریا سره یوځای ووژل شول.

۱۸ بیا یوآب داود ته د جنګ په باره کې پوره راپور ولېږه ۱۹ او استازي ته يې داسې لارښوونه وکړه: <وروسته له دې چې ته پادشاه ته د جنګ په هکله هرڅه بيان کړې، ۲۰ که دې وليدل چې پادشاه په قهر شو او ستا څخه يې پوښتنه وکړه: تاسو ولې د هغوی سره د جنګ دپاره ښار ته دومره نژدې ورغلي وئ؟ آيا تاسو په دې نه پوهېدلئ چې هغوی به د دېوالونو څخه غشي ګوزار کړي؟ ۲۱ آيا ستاسو په ياد نه دي چې ابيملک د جدعون زوی څنګه ووژل شو؟ په تاباز کې يوې ښځې د دېوال څخه د ژرندې پاسنی پل راوغورزاوه او هغه يې وواژه، نو بيا تاسو ولې دېوال ته دومره نژدې ورتللئ؟ که پادشاه ستا څخه دا پوښتنه وکړه، نو هغه ته ووايه: ستاسو عسکري منصبدار اوريا هم وژل شوی دی.>

۲۲ نو استازی داود ته ورغی او هرڅه چې يوآب ورته ويلي وو هغه يې خبر کړ. ۲۳ هغه وويل: <زمونږ دښمنان زمونږ څخه ډېر زيات قوي وو او د ښار څخه راووتل چې زمونږ سره په صحرا کې جګړه وکړي، مګر مونږ هغوی بېرته د ښار دروازې ته په شا وتمبول. ۲۴ بيا غشي ويشتونکو د دېوال څخه په مونږ باندې غشي وويشتل. اعليحضرته! ستاسو د عسکري منصبدارانو څخه څو تنه ووژل شول او د هغوی سره اوريا هم ووژل شو.>

۲۵ داود استازي ته وويل: <يوآب وهڅوه او هغه ته ووايه چې مه پريشانه کېږه ځکه چې ته هيڅکله دا نه شې ويلی چې څوک به په جګړه کې ووژل شي. هغه ته ووايه چې په ښار باندې قوي حمله پيل کړه او هغه له منځه يوسه.>

۲۶ کله چې د اوريا ښځې واورېدل چې د هغې مېړه مړ شوی دی، نو د هغه دپاره يې وير وکړ. ۲۷ کله چې د وير مراسم پای ته ورسېدل، داود هغه ماڼۍ ته راوغوښتله. هغه د داود ښځه شوه او هغه ته يې زوی وزېږاوه. مګر څښتن د دې ناوړه کار څخه چې داود کړی ؤ راضي نه ؤ.

د ناتان پيغام او د داود توبه

۱۲ ۱ څښتن ناتان نبي داود ته ورولېږه. ناتان هغه ته ورغی او ورته ويې ويل: <په يوه ښار کې دوه سړي اوسېدل، يو شتمن ؤ او بل غريب ؤ. ۲ شتمن سړي ډېرې زياتې رمې او پادې درلودلې. ۳ مګر غريب سړي له يوې وړې ورې څخه پرته چې هغه يې په بيه اخيستې وه نور هيڅ نه درلودل. د هغې پالنه يې کوله او د هغه د ماشومانو سره په کور کې لويېدله. سړي به د خپلو لږو خوړو څخه هغې ته خواړه ورکول او ورې به د سړي د کاسې څخه څښاک کاوه او د ده په غېږ کې به څملاستله. هغه ته د لور په شان ګرانه وه. ۴ يوه ورځ د هغه شتمن سړي کور ته يو مسافر راغی، شتمن سړي نه غوښتل چې د خپلو رمو يا پادو څخه کوم حيوان حلال کړي چې د هغه دپاره ډوډۍ تياره کړي. د هغه په ځای يې د هغه غريب سړي ورې ونيوله او د خپل مېلمه دپاره يې کباب کړه.>

۵ داود په هغه شتمن سړي باندې ډېر په قهر شو او ويې ويل: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم هغه چا چې دا کار کړی دی د مرګ د سزا وړ دی! ۶ په دې خاطر چې هغه داسې بې رحمه کار کړی دی، هغه بايد د هغې ورې په ځای څلور چنده بېرته ورکړي.>

۷ ناتان داود ته وويل: <هغه سړی ته يې! د اسراييلو څښتن خدای داسې وايي: ته مې د اسراييلو پادشاه وټاکلې او د شائول څخه مې وژغورلې. ۸ د هغه پادشاهي مې تاته دروبخښله او د هغه ښځې مې تاته په غېږ کې درکړې، ته مې په اسراييلو او يهودا باندې پادشاه کړې. که چېرې دا ستا دپاره بس نه وو نو ما به له دې څخه نور هم زيات درکړي وای. ۹ ولې دې د څښتن حکمونه سپک وګڼل او د هغه په نظر کې دې داسې بد کار وکړ؟ تا اوريا داسې قتل کړ چې عمونيان دې پرېښودل چې هغه په جګړه کې ووژني. ۱۰ اوس، له دې کبله چې تا ماته په سپکه سترګه کتلي دي او د اوريا د ښځې سره دې واده کړی دی، نو په هر نسل کې به ستا ځينې اولادې د تاوتريخوالي په وجه باندې مړې شي.

۱۱ څښتن داسې وايي: زه به ستا د خپلې کورنۍ څخه په تا باندې عذاب راولم. ستا د سترګو په وړاندې به ستا ښځې واخلم او يو بل سړي ته به يې ورکړم او هغه به په رڼا ورځ ستا د ښځو سره څملي. ۱۲ تا دا کار په پټه وکړ، مګر زه به دا کار په رڼا ورځ د ټولو اسراييليانو په مخ کې وکړم.>

۱۳ داود ناتان ته وویل: <ما د څښتن په مقابل کې ګناه کړې ده.>

ناتان ځواب ورکړ: <څښتن ته بخښلی یې، ته به د دې ګناه له کبله مړ نه شې. ۱۴ مګر تا د دې بد کار له کبله د څښتن ډېره بې عزتي وکړه. نو ستا
ماشوم به مړ شي.> ۱۵ له هغې وروسته ناتان کور ته لاړ.

د داود د زوی مړینه

څښتن هغه ماشوم چې د اوریا کونډې داود ته زېږولی ؤ په سختې ناروغۍ اخته کړ. ۱۶ داود د هغه ماشوم دپاره خدای ته زاری وکړې چې ماشوم روغ
شي. هغه روژه ونیوله او هره شپه به د خپلې کوټې ته تله او ټوله شپه به یې په ځمکه تېروله. ۱۷ د داود د ماڼۍ د خدمتګارانو مشران د هغه په سر
ودرېدل او هیله یې وکړه چې هغه به له ځمکې څخه راپاڅېږي او د هغوی سره ډوډۍ وخوري، خو هغه انکار وکړ.

۱۸ په اوومه ورځ هغه ماشوم مړ شو. د داود خدمتګاران ووېرېدل چې هغه ته خبر ورکړي، ځکه چې دوی وویل: <هغه وخت چې ماشوم لا ژوندی ؤ
مونږ به د داود سره خبرې کولې او هغه مونږ ته ځواب نه راکاوه. نو څنګه به هغه ته ووایو چې د ده ماشوم مړ شوی دی؟ کېدای شي چې هغه خپل ځان
ته کوم زیان ورسوي.>

۱۹ داود ولیدل چې د هغه خدمتګاران په خپل منځ کې ګونګوسي کوي او پوه شو چې ماشوم یې مړ شوی دی. نو د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: <آیا
ماشوم مړ شوی دی؟>

هغوی ځواب ورکړ: <هو، هغه مړ شوی دی.>

۲۰ په هغه وخت کې داود له ځمکې څخه راپاڅېد. وروسته له هغې چې خپل ځان یې ومینځه، عطر یې وواهه او خپل کالي یې بدل کړل، هغه د څښتن
کور ته لاړ او عبادت یې وکړ. بیا هغه خپلې ماڼۍ ته راستون شو او هغوی د ده په غوښتنه ډوډۍ ورته تیاره کړه او هغه یې وخوړله. ۲۱ د هغه
خدمتګاران حیران شول او ورته ویې ویل: <مونږ په دې نه پوهېږو، کله چې ماشوم ژوندی ؤ تاسو د هغه دپاره ژړل او څه مو نه خوړل. مګر څنګه چې
هغه مړ شو راپاڅېدلئ او ډوډۍ مو وخوړله!>

۲۲ داود وویل: <کله چې ماشوم ژوندی ؤ ما روژه ونیوله او ژړل مې، ما فکر کاوه: کېدای شي چې څښتن په ما باندې رحم وکړي او ماشوم به ژوندی
وساتي. ۲۳ مګر اوس چې هغه مړ شوی دی، ولې روژه ونیسم؟ آیا زه کولی شم چې هغه بېرته راژوندی کړم؟ زه هغه ته ورتلونکی یم، مګر هغه به
هیڅکله بېرته ماته رانه شي.>

د سلیمان زېږېدنه

۲۴ وروسته بیا داود خپلې ښځې بتشبع ته تسلي ورکړه او د هغې سره خملاست. هغې زوی وزېږاوه او داود ورباندې سلیمان نوم کېښود. څښتن د هغه
ماشوم سره مینه کوله ۲۵ له دې کبله څښتن د ناتان نبي په وسیله پیغام ورولېږه ترڅو په هغه باندې د یدیدیا نوم کېږدي.

داود د ربې ښار فتح کوي

(اول تواریخ ۲۰: ۱ – ۳)

۲۶ په دې ترڅ کې یوآب د عمونیانو په پایتخت ربه باندې جګړه وکړه او شاهي کلا یې ونیوله. ۲۷ یوآب داود ته استازي ورولېږل ویې ویل: <د ربه

په مقابل کې وجنګېدم او د اوبو زېرمه مې ونيوله. (٢٨) نو اوس خپلې پاتې لښکرې راغونډې کړه، ښار محاصره او بيا يې فتح کړه. که نه، نو زه به ښار فتح کړم او زما په نوم به ياد شي.> (٢٩) نو داود ټول پاتې لښکر راغونډ کړ او ربه ته لاړ، حمله يې ورباندې وکړه او هغه يې فتح کړه. (٣٠) داود د عموني پادشاه د سر څخه د سرو زرو تاج واخيست چې قيمتي تيږه په کې وه او شاوخوا څلوردېرش کيلوګرامه وزن يې درلود. داود هغه تاج راواخيست او په خپل سر يې کېښود. همدارنګه هغه د هغه ښار څخه په زياته اندازه غنيمت ونيوه. (٣١) د هغه ځای خلک يې راوويستل، هغوی يې په ارو، کلنګونو او تبرونو سره په سختو کارونو باندې وګمارل او مجبور يې کړل چې د خښتو په داشونو کې کار وکړي. هغه د عمون د ټولو ښارونو د خلکو سره همدغه شان عمل وکړ. وروسته بيا داود او د هغه ټول لښکر اورشليم ته ستانه شول.

امنون او تامار

١٣ (١) د وخت په تېرېدو سره د داود زوی امنون په تامار باندې چې د داود د بل زوی ابشالوم خور وه او ډېره ښکلې وه مين شو. (٢) د امنون زړه د خپلې ناسکه خور تامار په سبب داسې پريشانه شو چې هغه ناروغ شو. ځکه چې تامار پېغله وه او د امنون دپاره دا ناشونی کار ؤ چې د هغې سره اړيکې ولري.

(٣) د امنون يو ملګری ؤ چې يوناداب نومېده او د داود د ورور شمعي زوی ؤ. يوناداب ډېر مکرجن سړی ؤ. (٤) هغه د امنون څخه پوښتنه وکړه:
<ای د پادشاه زويه! ولې ورځ په ورځ ډنګرېږې؟ څه خبره ده؟>

امنون ځواب ورکړ: <زه د خپل ورور ابشالوم په خور تامار باندې مين شوی يم.>

(٥) يوناداب وويل: <په خپله بستره کې څمله او دا بهانه وکړه چې ناروغ يې. کله چې پلار دې پوښتنې ته راغی هغه ته ووايه: مهرباني وکړه زما خور تامار پرېږده چې راشي او ماته يو څه راکړي چې ويې خورم. هغه دې زما په مخ کې ډوډۍ تياره کړي چې زه هغه وليدلی شم او بيا يې ماته په خپل لاس راکړي.> (٦) نو امنون بهانه وکړه چې ناروغ دی او هغه څملاست. کله چې پادشاه د هغه پوښتنې ته راغی، امنون ورته وويل: <مهرباني وکړئ تامار ته اجازه ورکړئ چې راشي، دلته زما په مخ کې يو څه خاصه ډوډۍ پخه کړي او هغه دې ماته په خپل لاس راکړي.>

(٧) داود تامار ته چې په ماڼۍ کې وه خبر ورولېږه: <د خپل ورور امنون کور ته ورشه او د هغه دپاره يو څه خواړه تيار کړه.> (٨) نو تامار هلته لاړه او ويې ليدل چې امنون په بستره کې پروت دی. هغې يو څه خميره کړي اوړه راواخيستل، د هغه په مخ کې يې ډوډۍ جوړه کړه او هغه يې پخه کړه. (٩) بيا يې تبۍ راواخيسته او امنون ته يې ډوډۍ کېښوده، مګر هغه د خوړلو څخه انکار وکړ. امنون وويل: <تاسو ټول له دې ځايه بيرون ووځئ!> نو ټول ووتل. (١٠) له هغې وروسته امنون تامار ته وويل: <دلته زما د خوب کوټې ته ډوډۍ راوړه چې ستا د لاس څخه يې وخورم.> هغې ډوډۍ راواخيستله او د هغه د خوب کوټې ته ورغله. (١١) مګر هغه وخت چې تامار ډوډۍ وروړه چې ويې خوري، امنون هغې ته لاس ورواچاوه او ورته ويې ويل: <ای زما خورې، راشه او راسره څمله.>

(١٢) تامار هغه ته وويل: <ای زما وروره! دا کار مه کوه، ما مه مجبوروه! داسې کار په اسراييلو کې يو جنايت دی. داسې احمقانه کار مه کوه! (١٣) زه به بيا په خلکو کې سر څنګه اوچتوم؟ او ته به په اسراييلو کې د بدکارو احمقانو په شان بې عزته شې. مهرباني وکړه د پادشاه سره خبرې وکړه، هغه به تا زما سره د واده کولو څخه منع نه کړي.> (١٤) مګر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نيوه او څرنګه چې هغه د تامار څخه ډېر قوي ؤ نو هغه يې په زوره بې عزته کړه.

(١٥) بيا امنون د هغې څخه ډېره سخته کرکه وکړه. د هغه کرکه د هغې مينې څخه چې مخکې يې د هغې سره کوله ډېره زياته وه. امنون هغې ته وويل چې
<پاڅه او ورکه شه!>

۱۶ هغې ورته وویل: <نه! زما شړل به د هغه کار څخه هم لوی جرم وي چې مخکې دې زما سره وکړ.>

مګر امنون د هغې خبرو ته غوږ ونه نیوه. ۱۷ هغه خپل شخصي خدمتګار راوغوښت او ورته ویې ویل: <دغه ښځه له دې ځایه څخه بیرون وباسه او
دروازه ورپسې وتړه.> ۱۸ نو د هغه خدمتګار هغه بیرون وویستله او دروازه یې ورپسې وتړله.

تامار د اوږدو لستوڼو چپنه اغوستله، ځکه چې دا د پېغلو شهزادګیو رواجي لباس ؤ. ۱۹ تامار په خپل سر باندې ایرې واچولې او خپله چپنه یې وشلوله.
لاسونه یې په سر باندې کېښودل، په چیغو چیغو یې ژړل او روانه شوه. ۲۰ کله چې د هغې ورور ابشالوم هغه ولیدله، پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <آیا
امنون تاته لاس دراچولی دی؟ خورې، په دې باندې دومره ډېره مه خفه کېږه. هغه ستا ورور دی، په دې باره کې هیچا ته څه ونه وایې.> نو تامار د خپل
ورور ابشالوم په کور کې پریشانه او یوازې اوسېدله.

۲۱ کله چې داود پادشاه واورېدل چې څه پېښ شوي دي، هغه ډېر په قهر شو. ۲۲ ابشالوم د امنون سره هیڅ یوه ښه یا بده خبره نه کوله. خو ابشالوم
د هغه سره کینه درلودله ځکه چې د هغه خور تامار یې په زوره بې عزته کړې وه.

د ابشالوم بدله اخیستل

۲۳ پوره دوه کاله وروسته ابشالوم افرایم ته نژدې په بعل حاصور کې خپل پسونه سکولودل او هغه د پادشاه ټول زامن هلته راوغوښتل. ۲۴ هغه داود
پادشاه ته ورغی او ویې ویل: <ای اعلیحضرته! زه خپل پسونه سکولم. آیا تاسو او ستاسو درباریان به راشئ او په جشن کې به برخه واخلئ؟>

۲۵ خو پادشاه ځواب ورکړ: <نه، ای زویه، مونږ ټول به لاړ نه شو، ځکه چې په تا باندې به بار شو.> که څه هم ابشالوم په هغه باندې ډېر ټینګار وکړ
خو هغه نه غوښتل چې ورسره لاړ شي، مګر د هغه دپاره یې برکت وغوښت.

۲۶ بیا ابشالوم وویل: <که تاسو نه شئ کولای لاړ شئ، لږ تر لږه پرېږدئ چې زما ورور امنون زمونږ سره لاړ شي.>

پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ولې هغه درسره لاړ شي؟> ۲۷ مګر ابشالوم دومره ټینګار وکړ ترڅو چې داود امنون او د هغه نورو ټولو زامنو ته
اجازه ورکړه چې د ابشالوم سره لاړ شي. ۲۸ ابشالوم خپلو خدمتګارانو ته حکم وکړ: <وګورئ! کله چې امنون د شرابو په څښلو لږ نښه شو او زه
تاسو ته ووایم چې هغه ووژنئ، نو مه وېرېږئ، زه به دا مسئولیت په خپله غاړه واخلم. زړور اوسئ او زړه نا زړه کېږئ مه.> ۲۹ نو د ابشالوم
خدمتګارانو د هغه د حکم څخه پیروي وکړه او امنون یې وواژه. د داود نور ټول زامن په خپلو قچرو باندې سپاره شول او وتښتېدل.

۳۰ هغوی لا په هغه وخت کې کور ته په لارې وو چې داود ته خبر ورسېده: <ابشالوم ستاسو ټول زامن ووژل او یو هم ورڅخه ژوندی پاتې نه دی!>
۳۱ نو پادشاه پاڅېد، خپل کالي یې له غمه وشلول او په ځمکه باندې یې ځان وغورزاوه. د هغه ټول خدمتګاران د شلېدلو کالیو سره د هغه تر څنګ
ولاړ وو. ۳۲ مګر یوناداب د داود وراره یعني د شمعي زوی وویل: <اعلیحضرته! هغوی ستاسو ټول زامن نه دي وژلي، یوازې امنون وژل شوی دی. له
هغې ورځې راهیسې چې امنون د هغه خور تامار بې عزته کړې وه دا د ابشالوم ښکاره اراده وه. ۳۳ نو په دې خبرو باندې باور مه کوئ چې ستاسو
ټول زامن وژل شوي دي، یوازې امنون وژل شوی دی.>

۳۴ په دې ترڅ کې ابشالوم وتښتېده. نو بیا هغه نفر چې پهره داري یې کوله ویې لیدل چې زیات خلک د حورونایم په لاره کې د غره تر څنګه راروان
دي. پهره دار پادشاه ته ورغی او څه چې هغه لیدلي وو ورته ویې ویل. ۳۵ یوناداب داود پادشاه ته وویل: <هغه دي ستاسو زامن راروان دي لکه
څنګه چې مې ویلي وو هغوی راغلل.> ۳۶ څنګه چې هغه خپلې خبرې پای ته ورسولې، د داود زامن رانښوتل او په لوړ اواز یې په ژړا شروع وکړه.
پادشاه هم وژړل او د هغه ټولو خدمتګارانو ډېر سخت وژړل.

۳۷-۳۸ ابشالوم وتښتېده او د عميهود زوی تلمای ته چې د جشور پادشاه ؤ ورغی او درې کاله هلته پاتې شو. داود د خپل زوی امنون دپاره ډېره
موده وير کاوه. ۳۹ مګر کله چې هغه د امنون د مړينې څخه وروسته تسلي وموندله، د خپل زوی ابشالوم دپاره يې په زړه کې هيله پيدا شوه.

ابشالوم اورشليم ته راستنيږي

۱۴ ۱ يوآب د زرويه زوی پوه شو چې داود پادشاه ابشالوم ډېر يادوي. ۲ نو يوآب تقوع ته يو نفر ولېږه او له هغه ځای څخه يې يوه هوښياره
ښځه راوستله. هغې ته يې ووېل: <داسي فرض کړه چې ته د وير کولو په حال کې يې. د وير کالي واغونده او د ښه بوی لرونکي تېل مه وهه. خپل ځان
د هغې ښځې په شان جوړ کړه چې زيات وخت يې وير کړی وي. ۳ بيا پادشاه ته ورشه او هغه څه چې زه يې درته وايم هغه ته ووايه.> نو بيا يوآب
هغې ته ووېل چې څه ووايي.

۴ کله چې هغه ښځه پادشاه ته ورغله، هغه ته د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پرمخې پرېوتله او ويې ويل: <ای اعليحضرته! زما سره مرسته
وکړه.>

۵ پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <ته څه غواړې؟>

هغې ځواب ورکړ: <زه کونډه يمه. زما مېړه مړ شوی دی. ۶ اعليحضرته! زما دوه زامن وو. يوه ورځ هغوی په پټي کې يو د بله سره جنګ وکړ او هلته
هيڅوک نه ؤ چې دوی سره بېل کړي. يوه هغه بل وواژه. ۷ اوس زما ټول خپلوان زما په ضد راپورته شوي دي او زما څخه دا غوښتنه کوي چې خپل
زوې هغوی ته وسپارم، ترڅو هغه د خپل ورور د قتل په خاطر ووژني. که چېرې هغوی دا کار وکړي نو زما اخرنی هيله به هم له منځه يوسي او زما مېړه
ته به د ځمکې په مخ نه نوم پاتې شي او نه اولاد.>

۸ پادشاه هغې ښځې ته ووېل: <ته خپل کور ته ستنه شه او زه به ستا په خاطر حکم ورکړم.>

۹ هغې ووېل: <اعليحضرته! تاسو چې هرڅه کوئ د هغې ملامتيا دې په ما او زما په کورنۍ باندې وي، تاسو او شاهي کورنۍ دې بې ګناه وي.>

۱۰ پادشاه ځواب ورکړ: <که چېرې چا درته څه ووېل، هغه ماته راوله، بيا به هيڅکله تا نه ځوروي.>

۱۱ هغې ووېل: <اعليحضرته! مهرباني وکړئ د خپل څښتن خدای په نوم قسم وخورئ ترڅو زما خپلوان چې زما د زوی د مرګ د بدل اخيستلو
مسئول دی زما د بل زوی په وژلو سره يو لوی جرم ونه کړي.>

داود ځواب ورکړ: <زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې ستا د زوی د سر يو وېښته به هم کم نه شي.>

۱۲ هغې ښځې ووېل: <اعليحضرته! اجازه راکړئ چې يوه بله خبره هم درته وکړم.>

هغه ځواب ورکړ: <ووايه!>

۱۳ هغې ښځې ووېل: <ولې مو د خدای د قوم سره داسي غلطي کړې ده؟ تاسو خپل زوی نه پرېږدئ چې د جلاوطنۍ څخه راستون شي نو تاسو خپل
ځان په هغې خبرې باندې چې همدا اوس مو وکړه ملامتوئ. ۱۴ مونږ ټول مره کېږو او د اوبو په شان يو چې په ځمکه باندې توئيږي او بېرته نه شي
راټولېدلی. خدای ژوند نه اخلي بلکه داسي لاره لټوي چې يو شړلی سړی د هغه څخه لېرې پاتې نه شي.

۱۵ نو اوس، اعليحضرته! د دې خبرې دليل چې زه راغلې يم چې تاسو سره خبرې وکړم، دا دی چې خلک ماته ګواښ کوي. نو ما د ځان سره وويل چې زه به تاسو سره خبرې وکړم او دا هيله مې درلودله چې تاسو به هغه څه وکړئ چې زه يې غواړم. ۱۶ ما فکر کاوه چې تاسو به زما خبرو ته غوږ ونيسئ او ما به د هغه سړي د لاسه وژغورئ چې هڅه کوي ما او زما زوی دواړه د هغه وطن څخه بې برخې کړي چې خدای مونږ ته راکړی دی.

۱۷ اعليحضرته! نو ما باور درلود چې ستاسو وعده به ماته ارامي راولي، ځکه چې تاسو د ښو او بدو په پېژندلو کې د خدای د فرښتې په شان ياست. ستاسو څښتن خدای دې له تاسو سره وي.>

۱۸ پادشاه ځواب ورکړ: <زه ستا څخه يو سوال کوم او ته بايد راته پوره رښتيا ووايې.>

هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! د هر شي پوښتنه چې کوئ.> ۱۹ پادشاه د هغې څخه پوښتنه وکړه: <آيا په دې ټولو کارونو کې له تا سره د يوآب لاس نه دی؟>

هغې ځواب ورکړ: <اعليحضرته! زه ستاسو په ژوند باندې قسم خورم چې هيڅوک نه شي کولی له تاسو څخه حقيقت پټ کړي. په رښتيا سره دا ستاسو قوماندان يوآب ؤ، هغه ټول څه چې ما تاسو ته وويل، هغه ماته را زده کړل. ۲۰ خو هغه دا کار د دې دپاره وکړ چې دا اوسنی حالت بدل کړي. اعليحضرته! تاسو د خدای د فرښتې په شان حکمت لرئ، هر هغه څه چې په هېواد کې پېښيږي تاسو ورباندې پوهېږئ.>

۲۱ وروسته پادشاه يوآب ته وويل: <ډېر ښه، ما پرېکړه کړې ده څه چې ته غواړې زه به يې وکړم. لاړ شه او هغه ځوان ابشالوم دلته راوله.>

۲۲ يوآب هغه ته د درناوي کولو په خاطر په ځمکه باندې پړمخې پرېوت او ويې ويل: <اعليحضرته! خدای دې تاته برکت درکړي! اوس زه پوه شوم چې تاسو زما څخه خوشاله يئ، ځکه چې زما غوښتنه مو ومنله.> ۲۳ بيا يوآب جشور ته لاړ او ابشالوم يې بېرته اورشليم ته راوست. ۲۴ خو بياهم پادشاه حکم وکړ چې ابشالوم دې خپل کور ته لاړ شي. پادشاه وويل: <زه نه غواړم چې د هغه مخ ووينم.> نو ابشالوم په خپل کور کې اوسېده او د پادشاه سره به نه مخامخ کېده.

ابشالوم د داود سره پخلا کيږي

۲۵ په ټولو اسراييلو کې د ابشالوم په شان ښکلی او د صفت وړ سړی نه پيدا کېده. په هغه کې د سر څخه نيولې تر پښو پورې هيڅ کوم عيب نه ؤ. ۲۶ د هغه ويښتان ډېر ګڼ وو او په کال کې به يې يو ځل کمول. هرکله چې به هغه ډېر اوږده او درانده شول نو د هغه وزن به د شاهي اندازې د وزن له مخې له دوه کيلوګرامو څخه زياتېده. ۲۷ ابشالوم درې زامن او د تامار په نامه يوه لور درلوده چې ډېره ښايسته نجلۍ وه.

۲۸ ابشالوم دوه کاله په اورشليم کې اوسېده او د پادشاه مخ يې ونه ليد. ۲۹ نو ابشالوم يوآب د دې دپاره راوغوښت چې پادشاه ته يې ورولېږي، مګر هغه ونه غوښتل چې ده ته ورشي. نو هغه يې د دوهم ځل دپاره راوغوښت مګر هغه د راتګ څخه انکار وکړ. ۳۰ نو ابشالوم خپلو خدمتګارانو ته وويل: <ګورئ، د يوآب پټی زما د پټي په څنګ کې دی او هلته د هغه اوربشې دي، لاړ شئ او اور ورته واچوئ.> نو هغوی پټي ته اور واچاوه.

۳۱ يوآب د ابشالوم کور ته ورغی او ورڅخه يې پوښتنه وکړه: <ستا خدمتګارانو ولې زما پټي ته اور اچولی دی؟>

۳۲ ابشالوم يوآب ته وويل: <ګوره، ما تاته خبر درولېږه چې دلته راشه. ما غوښتل چې پادشاه ته ورشې او زما دپاره ورڅخه دا پوښتنه وکړې چې ولې د جشور څخه دلته راغلم؟ ښه به دا وه چې هلته پاتې شوی وای.> ابشالوم زياته کړه: <زه ستا څخه غواړم چې ماته داسې لاره جوړه کړې چې پادشاه وګورم. که چېرې زه ګناهکار يم نو پرېږده چې ومې وژني.>

۳۳ نو یوآب پادشاه ته ورغی او دا یې ورته ووېل. بیا پادشاه ابشالوم راوغوښت او هغه راغی او د پادشاه په مخ کې د درناوي په خاطر ځمکې ته ټیټ
شو او پادشاه ابشالوم ښکل کړ.

ابشالوم د یاغیتوب نقشه جوړوي

۱۵ ۱ یو څه موده وروسته ابشالوم د خپل ځان دپاره جنګي ګاډی، اسونه او پنځوس سړي چې هغه یې بدرګه کاوه تیار کړل. ۲ هغه به سهار
وختي پاڅېده او د هغې لارې په څنګ کې به ودرېده چې د ښار دروازې ته تللې وه. هرکله چې به څوک د خپل شکایت د فیصله کولو دپاره پادشاه ته
ورته نو ابشالوم به په هغه باندې غږ کاوه: <ته د کوم ځای یې؟> هغه نفر به ځواب ورکاوه چې د کومې قبیلې څخه دی. ۳ نو ابشالوم به ورته ویل:
<ګوره، ستا دعوه قانوني او صحیح ده، مګر دلته د پادشاه کوم نماینده نشته چې ستا عرض واوري.> ۴ ابشالوم به زیاته کړه: <کاشکې خلک ما د
دې هېواد قاضي وټاکي، نو هرچا چې کوم شکایت یا دعوه درلودله ماته به راشي او زه به د هغه سره انصاف وکړم.> ۵ همدارنګه هرکله چې کوم
څوک به هغه ته ورنژدې شو چې د درناوي دپاره ورته خپل سر ټیټ کړي، ابشالوم به خپل لاس ور اوږد کړ، هغه به یې ونیوه او ښکل به یې کړ. ۶
ابشالوم به د هغو ټولو اسراییلیانو سره چې د پادشاه څخه به د انصاف غوښتلو دپاره راتلل دغه شان رویه کوله. نو په دې ډول یې د اسراییلیانو زړونه په
لاس راوړل.

۷ وروسته له څلورو کالو ابشالوم پادشاه ته ووېل: <اجازه راکړئ چې حبرون ته لاړ شم او هغه نذر چې د څښتن دپاره مې منلی ؤ ورکړم. ۸ کله
چې زه د ارام په جشور کې اوسېدم دا نذر مې منلی ؤ، چې که چېرې څښتن ما بېرته اورشلیم ته راولي نو په حبرون کې به د څښتن عبادت وکړم.>

۹ پادشاه هغه ته ووېل: <په خیر لاړ شه>، نو هغه حبرون ته لاړ. ۱۰ مګر ابشالوم د اسراییلو ټولو قبیلو ته په پټه توګه پیغام وړونکي واستول چې
هغوی ته داسې ووایي: <کله چې تاسو د سرني اواز واورئ نو چیغې ووهئ چې ابشالوم په حبرون کې پادشاه شوی دی!> ۱۱ دوه سوه نفرو د
اورشلیم څخه ابشالوم بدرګه کاوه چې د مېلمنو په توګه رابلل شوي وو. هغوی د زړه له اخلاصه لاړل او د موضوع څخه خبر نه وو. ۱۲ د قرباني کولو
په وخت کې ابشالوم اخیتوفل د داود مشاور هم راوغوښت چې د خپل وطن جیلوه څخه راشي. نو د پادشاه په مقابل کې دسیسه قوي شوه او د ابشالوم
پیروان زیاتېدل.

داود د اورشلیم څخه تښتي

۱۳ یو استازي داود ته خبر راوړ چې د اسراییلو خلکو خپله وفاداري بدله کړې ده او د ابشالوم پلوي کوي. ۱۴ نو داود خپلو ټولو درباریانو ته چې
په اورشلیم کې ورسره وو ووېل: <راشئ! مونږ باید وتښتو، که نه، نو مونږ به یو هم د ابشالوم څخه خلاص نه شو. باید بیړه وکړو او لاړ شو، هسې نه چې
هغه سمدستي راورسیږي او مونږ او همدارنګه په ښار کې هر یو تن ووژني.>

۱۵ درباریانو ځواب ورکړ: <ښه ده اعلیحضرته! هرڅه چې ستاسو خوښه وي مونږ تیار یو.> ۱۶ نو پادشاه روان شو او د خپلې ټولې کورنۍ او
درباریانو له خوا بدرګه کېده. مګر هغه لس وینځې د ماڼۍ د ساتلو دپاره پرېښودلې.

۱۷ نو پادشاه د هغو ټولو خلکو سره چې د ده پسې وو روان شو او هغوی د ښار په یوه غاړه کې د آخرني کور په څنګ کې وځنډېدل. ۱۸ ټول
درباریان او د هغه ساتونکي ګارډ یعنې کریتیان او فلیتیان د داود په مخ کې تېر شول. همدارنګه شپږسوه عسکر چې له جت څخه د ده پسې وو هغوی هم
تېر شول. ۱۹ پادشاه د هغوی مشر اتای ته ووېل: <ته ولې زمونږ سره ځې؟ بېرته لاړ شه او د نوي پادشاه سره پاتې شه. ځکه ته بېګانه او جلاوطن
یې. ۲۰ ډېر کم وخت کیږي چې ته دلته اوسېږې، نو زه ولې تا د خپل ځان سره دې خوا او هغې خواته سرګردان کړم؟ زه خپله هم نه پوهېږم چې

چېرته روان یم. خپل ټول خلک دې د ځان سره واخله، بېرته لاړ شه او څښتن دې ستا سره مهربان او وفادار وي.>

۲۱ مګر اتای ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! زه تاسو ته د ژوندي څښتن په نامه او ستاسو په نامه قسم خورم چې هر چېرې چې تاسو ځئ زه به همېشه درسره ځم. که دا زما د ژوند په بیه هم تمام شي فرق نه کوي.>

۲۲ داود ځواب ورکړ: <ډېر ښه! ځه مخکې شه!> نو اتای د خپلو نفرو او د هغو کورنیو سره چې له دوی سره وې د داود په مخکې تېر شول. ۲۳ څنګه چې د داود ټول نفر لاړل نو خلکو په لوړ اواز سره ژړل. پادشاه د خپلو نفرو سره د قدرون د خوړ څخه تېر شو او هغوی ټول د دښتې خواته روان شول.

۲۴ ابیاتار او صادوق کاهنان هلته وو او د هغوی سره ټول لاویان هم وو چې د خدای د لوظ صندوق یې انتقالاوه. صندوق یې کېښود، ترڅو ټول خلک د ښاره بیرون شول. ۲۵ وروسته بیا پادشاه صادوق ته وویل: <د لوظ صندوق بېرته ښار ته یوسه، که چېرې څښتن زما څخه خوشاله وي نو یوه ورځ به هغه ماته اجازه راکړي چې بېرته راشم او صندوق او هغه ځای چې صندوق په کې دی ووینم. ۲۶ مګر که چېرې هغه زما څخه خوشاله نه وي نو زه حاضر یم هرڅه چې د هغه خوښه وي زما سره دې وکړي.> ۲۷ هغه صادوق کاهن ته دا هم وویل: <ګورئ، ته او ابیاتار کولای شئ په خیر سره بېرته ښار ته ستانه شئ او خپل زوی اخیمعص او د ابیاتار زوی یوناتان هم درسره واخلئ. ۲۸ زه به د هغه سیند په ګودر چې په دښته کې دی انتظار کوم ترڅو ستا پیغام راشي او ما خبر کړي.> ۲۹ نو صادوق او ابیاتار د لوظ صندوق بېرته اورشلیم ته یووړ او هلته پاتې شول.

۳۰ داود د زیتون غره ته پورته کېده او ژړل یې. هغه خپلې پښې لوڅې کړې وې او خپل سر یې د غم د علامې په توګه پټ کړی ؤ. هغو خلکو چې د ده سره وو هم خپل سرونه پټ کړي وو او په ژړا سره روان وو. ۳۱ کله چې داود خبر شو چې اخیتوفل د ابشالوم سره په یاغیتوب کې یوځای شوی دی، هغه زاري وکړه: <ای څښتنه، د اخیتوفل مشوره احمقانه کړه!>

۳۲ کله چې داود د غره سرته ورسېده چېرته چې د عبادت یو ځای ؤ، ارکي حوشای چې چپنه یې شلېدلې وه او په سر باندې یې خاورې پرتې وې د هغه لیدلو ته راغی. ۳۳ داود هغه ته وویل: <که چېرې ته زمونږ سره لاړ شې نو په ما باندې به بار شې. ۳۴ مګر ته زما سره په دې ډول کومک کولی شې، اول دا چې ښار ته ستون شه او ابشالوم ته ووایه چې ته به اوس هماغسې په وفادارۍ سره د ده خدمت کوې لکه څنګه چې دې د هغه د پلار خدمت کاوه. بیا به وکولای شې چې د اخیتوفل هره مشوره بې اثره کړې. ۳۵ صادوق او ابیاتار کاهنان به هلته وي، هرڅه چې ته د پادشاه په ماڼۍ کې اورې هغوی ته یې وایه. ۳۶ د هغوی زامن اخیمعص او یوناتان هلته د هغوی سره دي. هرڅه چې تاسو ټول واورئ د هغوی په لاس یې راولېږئ.>

۳۷ څنګه چې ابشالوم ښار ته داخلېده نو د داود ملګری حوشای هم اورشلیم ته ورورسېده.

داود او صیبا

۱۶ ۱ کله چې داود د غره د سر څخه لږ څه تېر شو، د مفیبوشت د خدمتګار صیبا سره مخامخ شو. هغه په دوو خرو باندې دوه سوه ډوډۍ، د ممیزو سل کلچې، د اوړي د مېوو سل موټې او د شرابو ډک ژی بار کړي وو.

۲ پادشاه د صیبا څخه پوښتنه وکړه: <دا دې ولې راوړي دي؟>

صیبا ځواب ورکړ: <خره د پادشاه د کورنۍ دپاره دي، چې ورباندې سپاره شي. ډوډۍ او مېوې د نفرو د خوړلو دپاره دي. شراب د هغو نفرو دپاره دي چې په دښته کې ستومانه شوي دي.>

۳ پادشاه بیا پوښتنه وکړه: <ستا د بادار شائول لمسی مفیبوشت چېرې دی؟>

صیبا هغه ته وویل: <هغه په اورشلیم کې پاتې دی، ځکه چې هغه فکر کوي چې اسراییلیان به نن ورځ زما د نیکه شائول پادشاهي بېرته ماته راکوي.>

۴ پادشاه صیبا ته وویل: <هرڅه چې د مفیبوشت وو اوس هغه ستا دي.>

صیبا ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! زه د ستاسو په وړاندې د درناوي په خاطر ټیټېږم. تاسو دې تل زما څخه خوشاله اوسئ.>

شمعي داود ته ښکنځل کوي

۵ څنګه چې داود پادشاه بحوریم ته ورسېد، د شائول د خپلخانې څخه د جیرا زوی شمعي له هغه ځای څخه د هغه لیدلو ته راووت. څنګه چې هغه راروان ؤ ښکنځلې یې کولې. ۶ که څه هم ټول لښکر او خاص ساتونکي د داود څخه ګردچاپېر ولاړ وو، هغه داود او د هغه ټول درباریان په تیږو باندې ویشتل. ۷ شمعي هغه ته ښکنځلې وکړې، ویې ویل: <ورک شه! ورک شه! ای قاتله! ای رذیله! ۸ تا د شائول څخه پادشاهي واخیستله او اوس څښتن د شائول د کورنۍ د ډېرو خلکو د قتلولو په خاطر ستا څخه بدل اخلي. څښتن ستا زوی ابشالوم ته پادشاهي ورکړه او ته له منځه تللی یې، ځکه چې ته قاتل یې!>

۹ نو د زرویه زوی ابیشای پادشاه ته وویل: <اعلیحضرته! تاسو ولې دې مړ سپي ته اجازه ورکوئ چې تاسو ته ښکنځل وکړي؟ پرېږدئ چې ورشم او سر یې پرې کړم!>

۱۰ پادشاه ابیشای او د هغه ورور یوآب ته وویل: <زه ستاسو په شان نه یم. که هغه ماته د څښتن په وینا ښکنځلې کوي نو څوک دا حق لري چې پوښتنه وکړي، ولې هغه داسې کوي؟> ۱۱ بیا داود ابیشای او خپلو ټولو درباریانو ته وویل: <زما خپل زوی هڅه کوي چې ما ووژني، نو تاسو ولې دې بنیامیني ته حیران یئ؟ نو هغه پرېږدئ چې ښکنځلې وکړي، ځکه چې څښتن ورته ویلي دي. ۱۲ کېدای شي چې څښتن زما مصیبت وویني او د هغو ښکنځلو په بدل کې چې نن ماته وشوې راسره نېکي وکړي.> ۱۳ نو داود او د هغه سړي خپل تګ ته دوام ورکړ. په هغه وخت کې شمعي هم د هغوی سره موازي او برابر د نژدې غره په څنګ کې روان ؤ. هغه ښکنځلې کولې، داود یې په تیږو باندې ویشت او خاورې یې ورباندې شیندلې. ۱۴ پادشاه د خپلو ټولو نفرو سره د اردن د سیند ګودر ته ورسېد او هلته یې استراحت وکړ.

ابشالوم په اورشلیم کې

۱۵ ابشالوم او هغه اسراییلیان چې د هغه سره وو، اورشلیم ته ورننوتل او اخیتوفل هم د هغوی سره ؤ. ۱۶ کله چې د داود اعتباري ملګري حوشای ابشالوم ولید، هغه چیغې ووهلې: <ژوندی دې وي پادشاه! ژوندی دې وي پادشاه!>

۱۷ ابشالوم د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ستا په وفاداری باندې څه وشو چې د خپل ملګري داود سره دې درلودله؟ ولې د هغه سره لاړ نه شوې؟>

۱۸ حوشای ځواب ورکړ: <نه، داسې نه شي کېدای، زه به د هغه چا ملاتړ کوم او زه به د هغه سره اوسم چې د څښتن او د دې قوم او ټولو اسراییلیانو له خوا غوره شوی دی. ۱۹ برسېره پردې، زه چې د خپل بادار د زوی خدمت ونه کړم نو د چا خدمت وکړم؟ لکه څنګه چې مې ستاسو د پلار خدمت کاوه نو اوس به ستاسو خدمت کوم.>

۲۰ نو ابشالوم اخیتوفل ته وویل: <مونږ ته مشوره راکړه چې څه باید وکړو.>

۲۱ اخيتوفل ځواب ورکړ: <لاړ شه او د خپل پلار د وينځو سره چې د ماڼی د ساتلو دپاره يې پريښې دي څمله. نو ټول اسراييل به پوه شي چې ستا پلار تاته د خپل دښمن په شان ګوري او ستا ملاتړي به ډېر زيات زړور شي.> ۲۲ نو هغوی ابشالوم ته د ماڼی په بام باندې خېمه ودروله او ابشالوم د ټولو اسراييليانو په مخ کې هغې ته ورننوت او د خپل پلار د وينځو سره څملاست.

۲۳ په هغو ورځو کې هره مشوره چې اخيتوفل ابشالوم ته ورکوله، هغه به هم د خپل پلار داود په شان هغه قبلوله، ځکه د هغو دواړو په نظر کې دا مشورې دومره عاقلانه وې چې ګواکې د خدای کلام دی.

حوشای ابشالوم بې لارې کوي

۱۷ ۱ اخيتوفل ابشالوم ته وويل: <اجازه راکړئ چې دولس زره نفره انتخاب کړم او نن شپه داود تعقيب کړم. ۲ دا وخت هغه ستړی او بې زړه شوی دی، زه به ورباندې حمله وکړم او وارخطا به يې کړم او د هغه ټول نفر به وتښتي. زه به يوازې پادشاه ووژنم ۳ او د هغه ټول خلک به بېرته ستا خواته راواړوم. د يو سړي يعنې داود وژنه به د نورو ټولو خلکو د بېرته راتګ سبب وګرځي. هغوی به په سلامتی سره راستانه شي.> ۴ دا مشوره ابشالوم او د اسراييلو ټولو مشرانو ته ښه ښکاره شوه.

۵ بيا ابشالوم وويل: <حوشای راوغواړئ چې د هغه څخه هم واورو چې هغه څه وايي.> ۶ کله چې حوشای راورسېد، ابشالوم هغه د اخيتوفل د پلان څخه خبر کړ. بيا يې پوښتنه وکړه: <ته څه وايې؟ آيا د اخيتوفل مشوره قبوله کړو؟ که نه، نو ته مونږ ته ووايه چې څه وکړو.>

۷ حوشای ځواب ورکړ: <دا ځل چې اخيتوفل کومه مشوره تاسو ته درکړې ده هغه ښه نه ده. ۸ تاسو پوهېږئ چې ستاسو پلار داود او د هغه سړي ډېر سخت جنګياليان دي او هغوی د هغې ايرې په شان چې بچي يې تښتول شوي وي په قهر دي. ستاسو پلار يو تجربه لرونکی عسکر دی او هغه د شپې له خوا د خپلو نفرو سره نه پاتې کيږي. ۹ ګورئ! همدا اوس هغه په کومه کنده يا بل ځای کې پټ شوی دی. کله چې زمونږ د لښکرو څخه ځينې په لومړي بريد کې ووژل شي، هرڅوک چې دا واوري وبه وايي چې د ابشالوم لښکرې له منځه تللې دي. ۱۰ نو حتی د ټولو نه زړور عسکر چې زړونه يې د زمري د زړه په شان دي هغوی به هم وارخطا شي. ځکه چې ټول اسراييليان پوهيږي چې ستاسو پلار ډېر لوی جنګيالی دی او د هغه سړي هم زړور جنګيالي دي. ۱۱ نو زما مشوره دا ده چې د هېواد له يو سر څخه تر بله سره پورې يعنې د دان څخه تر بئرشبع پورې ټول اسراييليان چې د درياب د غاړې د شګو په شان ډېر دي سره راغونډ کړئ او په جګړه کې تاسو په خپله د هغوی سره لاړ شئ. ۱۲ داود چې په هر ځای کې وي مونږ به هغه راپيدا کوو او داسې به ورباندې وروغورځېږو لکه چې په ځمکه باندې پرخه پرېوځي. نه به هغه ژوندی پاتې شي او نه به د هغه د نفرو څخه څوک ژوندی پاتې شي. ۱۳ که چېرې هغه يو ښار ته ننوزي، نو ټول اسراييليان به رسۍ ګانې راوړي او ښار به لاندې درې ته راوغورزوي. يوه تيږه به هم د ښار په غونډۍ باندې پاتې نه شي.>

۱۴ ابشالوم او ټولو اسراييليانو وويل: <د حوشای مشوره د اخيتوفل د مشورې څخه ښه ده.> ځکه چې څښتن دا پرېکړه کړې وه چې د اخيتوفل ښه مشوره باطله کړي، د دې په خاطر چې ابشالوم تباه او برباد کړي.

داود ته خبرداری او د هغه تېښته

۱۵ وروسته حوشای صادوق او ابياتار کاهنانو ته وويل چې اخيتوفل څه وړانديز کړی ؤ او د ده مشوره کومه وه. ۱۶ حوشای زياته کړه: <اوس ژر شئ! داود ته پيغام ورولېږئ چې د اردن د سيند په هغه ګودر چې په دښته کې دی شپه تېره نه کړي، بلکه سمدستي د سيند څخه تېر شي ترڅو هغه او هغه خلک چې ورسره دي له منځه لاړ نه شي.>

۱۷ په دې ترڅ کې، یوناتان د ابیاتار زوی او اخیمعص د صادوق زوی د روجل په چینې چې د اورشلیم په غاړه وه انتظار کاوه، ځکه چې هغوی جرأت
نه کاوه چې ښار ته د ننوتلو په وخت کې ولیدل شي. یوه وینځه به تله او هرڅه چې به پېښېدل هغوی ته به یې خبر ورکاوه او بیا به دوی تلل او داود
پادشاه به یې خبراوه. ۱۸ مګر یوه ورځ، یو هلک دوی ولیدل او ابشالوم یې خبر کړ. نو هغوی په چټکۍ سره په بحوریم کې د یو سړي کور ته ورغلل
چې هلته پټ شي. د هغه په انګړ کې یو کوهی ؤ او هغوی په کې ورکوز شول. ۱۹ د هغه سړي ښځې یوه پرده راواخیسته، د کوهي په خولې باندې یې
وغوړوله او غلې دانې یې ورباندې وشیندلې ترڅو هیڅوک ورباندې پوه نه شي. ۲۰ کله چې د ابشالوم نفر کور ته راغلل، د هغې ښځې څخه یې پوښتنه
وکړه: <اخیمعص او یوناتان چېرته دي؟>

هغې ځواب ورکړ: <هغوی د سیند څخه تېر شول.>

هغو نفرو هغوی ولټول مګر پیدا یې نکړل، نو هغوی بېرته اورشلیم ته ستانه شول. ۲۱ د هغوی د تګ څخه وروسته اخیمعص او یوناتان د کوهي څخه
راووتل، لاړل او داود پادشاه یې خبر کړ. اخیتوفل چې کوم پلان د هغه او د هغه د نفرو په ضد جوړ کړی ؤ هغه یې ورڅخه خبر کړ او ویې ویل: <ژر
شئ او د سیند څخه پورې وزئ.> ۲۲ نو داود د خپلو نفرو سره د اردن د سیند څخه په تېرېدو پیل وکړ او د لمرخاته پورې هغوی ټول د سیند بلې
خواته پورې وتل.

۲۳ کله چې اخیتوفل ولیدل چې د ده په مشورې باندې عمل ونه شو، په خپل خره باندې یې کته واچوله او بېرته خپل ښار ته ستون شو. وروسته له دې
چې خپل کارونه یې سمبال کړل خپل ځان یې په دار باندې ځوړند کړ او مړ شو. هغه په خپله پلارنۍ هدیره کې ښخ شو.

۲۴ داود د محنایم ښار ته ورسېد او ابشالوم د اسراییلو د لښکر سره د اردن د سیند څخه تېر شو. ۲۵ (ابشالوم عماسا د یوآب په ځای د لښکرو مشر
ټاکلی ؤ. عماسا د اسراییلي یتر زوی ؤ، د هغه مور ابیجایل، د ناحاش لور وه او د یوآب د مور زرویه خور وه.) ۲۶ ابشالوم او هغو اسراییلیانو چې د
هغه سره وو د جلعاد په خاوره کې خېمې ودرولې.

۲۷ کله چې داود محنایم ته ورسېد، هغه د ناحاش د زوی شوبي سره چې په عمون کې د ربه د ښار څخه ؤ، د عمیئیل د زوی ماخیر سره چې د لودبار
څخه ؤ او د برزلای جلعادي سره چې د روجلیم څخه ؤ مخامخ شو. ۲۸ هغوی بسترې، کاسې او خاورین لوښي راوړل. همدارنګه هغوی غنم، اوربشې،
اوړه، وریتې شوې غلې دانې، دال، لوبیا، ۲۹ شات، مستې، د غواګانو د شیدو پنیر او پسونه هم د داود او د هغه د خلکو دپاره راوړل چې ویې خوري.
ځکه چې هغوی ویل: <خلک به په دښته کې وږي، تږي او ستړي شوي وي.>

د ابشالوم ماتې او وژنه

۱۸ ۱ داود خپل ټول نفر سره راغونډ کړل، په زر کسیزه او سل کسیزه ټولیو باندې یې ووېشل او د هغوی دپاره یې قوماندانان وټاکل. ۲ بیا یې
هغوی په درې ګروپونو کې ولېږل، د اول ګروپ قوماندان یې یوآب، د دوهم ګروپ قوماندان یې د یوآب ورور ابیشای او د دریم ګروپ قوماندان یې جتي
اتای وټاکه. پادشاه خپلو نفرو ته وویل: <زه خپله هم له تاسو سره ځم.>

۳ خو هغوی ځواب ورکړ: <تاسو باید زمونږ سره لاړ نه شئ، ځکه که چېرې مونږ مجبور شو چې وتښتو یا که زمونږ له خلکو څخه نیمایي هم ووژل
شي نو د دښمن دپاره به دا هیڅ فرق ونه کړي. مګر ستاسو ارزښت زمونږ د لس زرو نفرو څخه زیات دی. اوس به ستاسو دپاره دا ډېره ښه وي چې په
ښار کې پاتې شئ او مونږ ته مرسته راولېږئ.>

۴ پادشاه ځواب ورکړ: <هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري هغه به وکړم.> بیا پادشاه د دروازې تر څنګ ودرېد او د هغه نفر په زر کسیزه او سل کسیزه

ټوليو کې د ښاره ووتل. (٥) هغه يوآب، ابيشای او اتای ته حکم وکړ: <زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زيان مه رسوئ.> ټولو لښکرو واورېدل چې داود
خپل هر يو قوماندان ته دا حکم وکړ.

(٦) د داود لښکر صحرا ته ووتل او د اسراييليانو سره يې د افرايم په ځنګل کې جګړه وکړه. (٧) اسراييليانو د داود د نفرو له خوا ماتې وخوړه. دا ډېره
لويه وژنه وه، په هغې ورځ شل زره نفر ووژل شول. (٨) جګړه شاوخوا سيمې ته خپره شوه. د هغو نفرو شمېر چې د ځنګل له کبله مړه شول د هغو نفرو
څخه زيات ؤ چې په جګړه کې وژل شوي وو.

(٩) ابشالوم ناڅاپه د داود د يو شمېر نفرو سره مخامخ شو، ابشالوم په قچر باندې سپور ؤ. قچر د ځېړی د يوې لويې ونې لاندې روان ؤ چې د ابشالوم
سر د ونې په شاخونو کې ونښت. قچر خپل تګ ته دوام ورکړ او ابشالوم په هوا کې ځوړند پاتې شو. (١٠) کله چې يو سړي هغه وليد، يوآب يې خبر کړ:
<ما همدا اوس ابشالوم وليده چې د ځېړی په ونه کې ځوړند ؤ.>

(١١) يوآب ځواب ورکړ: <ابشالوم دې وليد؟ ولې دې په هغه ځای ونه واژه؟ ما به په خپل لاس تاته لس مثقاله سپين زر او کمربند درکړی وای.>

(١٢) مګر هغه نفر ځواب ورکړ: <که ماته دې زر مثقاله سپين زر هم راکړي وای ما به د پادشاه د زوی په ضد خپل لاس پورته کړی نه وای. مونږ ټولو
واورېدل چې پادشاه تاته، ابيشای ته او اتای ته حکم وکړ چې زما په خاطر ځوان ابشالوم ته زيان ونه رسوئ. (١٣) له بلې خوا، که چېرې ما خيانت
کړی وای او هغه مې وژلی وای نو پادشاه به اورېدلي وای. هغه له هرڅه څخه خبرېږي، نو تا به زما څخه دفاع نه وای کړې.>

(١٤) يوآب وويل: <زه نه غواړم ستا سره نور وخت ضايع کړم.> هغه درې نېزې راواخيستلې او د ابشالوم په سينه کې يې چې تر هغه وخته لا ژوندی ؤ
او د ځېړی په ونه کې ځوړند ؤ ورومنډلې. (١٥) وروسته بيا د يوآب لس نفره چې د هغه وسلې به يې وړلې ابشالوم ته ورنژدې شول او د هغه وژنه يې
پای ته ورسوله.

(١٦) وروسته يوآب سرنی وواهه چې جګړه بس کړي. نو د هغه لښکرې د اسراييليانو د تعقيبولو څخه بېرته راوګرځېدلې. (١٧) هغوی د ابشالوم مړی
راواخيست، په ځنګل کې يې په يوه ژوره کنده کې وغورزاوه او هغه يې د تيږو د يوې لويې ډېرۍ لاندې پټ کړ. بيا ټول اسراييليان خپلو کورونو ته
وتښتېدل.

(١٨) ابشالوم لا ژوندی ؤ چې يو څلی يې د پادشاه په دره کې جوړ کړ او هغه يې د خپل ځان په نامه ياد کړ. دا کار يې ځکه وکړ چې هغه زوی نه درلود
چې د ده نوم ژوندی وساتي. تر نن ورځې پورې هغه د ابشالوم د څلي په نوم يادېږي.

داود د ابشالوم د مړيني څخه خبرېږي

(١٩) بيا د صادوق زوی اخيمعص يوآب ته وويل: <پرېږده چې پادشاه ته ورمنډه کړم او زېری ورباندې وکړم چې څښتن هغه د خپلو دښمنانو څخه
ژغورلی دی.>

(٢٠) يوآب وويل: <نه، نن ورځ به زېری نه وړې. کومه بله ورځ به دا کار وکړې، مګر نن ورځ نه. ځکه چې د پادشاه زوی مړ شوی دی.> (٢١)
وروسته بيا يوآب د پادشاه ايتوپيايي خدمتګار ته وويل: <لاړ شه او څه چې دې ليدلي دي پادشاه ته يې ووايه.> ايتوپيايي يوآب ته د درناوي په خاطر
سر ټيټ کړ او منډه يې کړه.

(٢٢) اخيمعص يو ځل بيا يوآب ته وويل: <هرڅه چې کېږي پروا نه کوي. اجازه راکړئ چې زه هم پادشاه ته خبر يوسم. ايتوپيايي خو لا پخوا تللی

دی.>

مگر یوآب ځواب ورکړ: <ای زویه، ته ولې غواړې چې لاړ شې؟ ته به د دې خبر څخه کوم انعام تر لاسه نه کړې.>

۲۳ اخیمعص بیا وویل: <هرڅه چې کیږي ودې شي. زه به لاړ شم.>

یوآب وویل: <ښه، بیا لاړ شه!> نو اخیمعص د اردن د درې له لارې منډه کړه او خپل ځان یې د ایتوپیایي نه مخکې هلته ورساوه.

۲۴ داود ښار ته د ننوتلو او بهر ته د وتلو د دروازو ترمنځ ناست ؤ. پهره دار د دېوال سرته وخوت او د دروازې په بام باندې ودرېد. هغه خپلې سترگې پورته کړې او ویې لیدل چې یو سړی یوازې رامنډې وهي. ۲۵ پهره دار غږ وکړ او پادشاه ته یې خبر ورکړ. پادشاه ورته وویل: <که چېرې یوازې وي نو هغه به کوم خبر راوړی وي.> هغه سړی رانژدې کېده.

۲۶ وروسته بیا پهره دار یو بل سړی ولید چې یوازې رامنډې وهي او هغه لاندیني پهره دار ته ورغږ کړ: <گوره! یو بل سړی هم یوازې رامنډې وهي!>

پادشاه ځواب ورکړ: <دا سړی هم کوم خبر راوړي.>

۲۷ پهره دار وویل: <ماته ښکاري چې د اولني سړي منډه د اخیمعص په شان ده.>

پادشاه وویل: <هغه ښه سړی دی. هغه د ښه زېري سره راځي.>

۲۸ اخیمعص پادشاه ته غږ وکړ: <هرڅه صحیح دي!> هغه د پادشاه په مخ کې په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او ویې ویل: <ثناه دې وي ستاسو څښتن خدای ته! هغه تاسو ته په هغو خلکو باندې بری درکړی دی چې ستاسو اعلیحضرت په وړاندې یې سرغړونه کړې وه!>

۲۹ پادشاه پوښتنه وکړه: <آیا ځوان ابشالوم روغ دی؟>

اخیمعص ځواب ورکړ: <کله چې یوآب زه او د پادشاه خدمتگار رالېږلو ما د خلکو یوه لویه هنگامه ولیدله، مگر زه پوه نشوم چې هغه څه وو.>

۳۰ پادشاه وویل: <یوې خواته ودرېږه.> نو هغه همداسې وکړل.

۳۱ وروسته بیا ایتوپیایي راورسېد او پادشاه ته یې وویل: <ستاسو اعلیحضرت دپاره یو زېری لرم! څښتن نن ورځ تاسو ته په ټولو هغو خلکو باندې بری درکړی دی چې ستاسو په وړاندې یې سرغړونه کړې ده!>

۳۲ پادشاه پوښتنه وکړه: <آیا ځوان ابشالوم روغ دی؟>

ایتوپیایي ځواب ورکړ: <کاشکې هغه څه چې په هغه باندې وشول ستاسو اعلیحضرت په ټولو دښمنانو او په ټولو هغو نفرو باندې وشي چې ستاسو په وړاندې سرغړونه کوي.>

۳۳ پادشاه ډېر خفه شو. هغې کوټې ته وخوت چې د دروازې په سر باندې وه او په ژړا شو. د تگ په حال کې یې چیغې وهلې: <ای زما زویه ابشالومه! زما زویه، زما زویه ابشالومه! کاشکې زه ستا په ځای مړ وای، ای ابشالومه، زما زویه، زما زویه!>

یوآب د داود غندنه کوي

١٩ (١) یوآب ته خبر ورسېد چې داود پادشاه ژاړي او د ابشالوم دپاره وير کوي. (٢) نو د ټول لښکر دپاره د هغې ورځې برى په غم باندې بدل
شو. ځکه چې هغوى واورېدل چې داود د خپل زوى دپاره وير کوي. (٣) هغوى د هغو عسکرو په شان چې د جګړې څخه تښتېدلي وي او شرمېږي په
خاموشۍ سره بېرته ښار ته ورننوتل. (٤) پادشاه خپل مخ پټ کړ او په لوړ اواز سره يې چيغې ووهلې: <اى زما زويه! زما زويه ابشالومه! ابشالومه زما
زويه!>

(٥) یوآب د پادشاه کور ته ورغى او هغه ته يې وويل: <تا نن د خپلو ټولو نفرو چې ستا ژوند، ستا د زامنو ژوند او ستا د لورګانو او ستا د ښځو او
وينځو ژوند يې وژغوره، سپکاوى وکړ. (٦) ته د هغه چا سره مينه کوې چې ستا څخه کرکه کوي او د هغه چا څخه کرکه کوې چې ستا سره مينه کوي.
تا نن دا وښودله چې قوماندانان او د هغوى نفر ستا دپاره هيڅ معنىٰ نه لري. زه پوه شوم چې که ابشالوم نن ژوندى واى او مونږ ټول مړه واى نو ته به
خوشاله واى. (٧) اوس ووځه او هغه څه چې هغوى کړي دي د هغو په خاطر ورڅخه مننه وکړه! او که داسې ونه کړې، نو زه د څښتن په نوم قسم
خورم چې سبا سهار به حتىٰ يو سړى هم پاتې نه شي چې ستا پلوي وکړي. دا به ستا په ټول ژوند کې د هغو ټولو بدبختيو څخه چې په تا باندې راغلي
دي ډېره بدتره وي.> (٨) نو پادشاه پاڅېد، لاړ او د ښار د دروازې تر څنګ کښېناست. د هغه نفرو واورېدل چې پادشاه هلته دى، نو هغوى ټول د هغه
حضور ته راټول شول.

داود اورشليم ته ستنيږي

په همدې وخت کې ټول اسراييليان خپلو کورونو ته تښتېدلي وو. (٩) د اسراييلو په ټولو قبيلو کې خلکو يو د بل سره بحث کاوه او ويل يې: <داود
پادشاه مونږ د خپلو دښمنانو څخه خلاص کړي يو. هغه مونږ د فلسطينيانو څخه ژغورلي يو، مګر اوس هغه د ابشالوم څخه تښتېدلى دى او وطن يې
پرېښى دى. (١٠) مونږ ابشالوم د خپل پادشاه په توګه ټاکلى ؤ، مګر هغه په جګړه کې وژل شوى دى. نو بيا ولې څوک د دې کوښښ نه کوي چې داود
پادشاه بېرته راولي؟>

(١١) هر هغه څه چې د اسراييلو خلکو ويلي وو، هغه د داود پادشاه غوږ ته رسېدلي وو. نو داود پادشاه صادوق او ابياتار کاهنانو ته پيغام ورولېږه چې د
يهودا سپين ږيرو ته ووايې: <ولې د پادشاه په بېرته راوستلو کې د هغه خپلې ماڼۍ ته د ټولو څخه وروسته يئ؟ (١٢) تاسو زما ورونه يئ، زما خپل
هډوکي او خپله وينه يئ، نو ولې بايد زما په بېرته راوستلو کې د ټولو څخه وروسته اوسئ؟> (١٣) داود هغوى ته دا هم وويل چې عماسا ته ووايې: <ته
زما خپل يې، له همدا اوس څخه تا د یوآب په ځاى د لښکرو مشر ټاکم. که زه دا کار ونه کړم نو خداى دې ما ووژني!> (١٤) د داود په خبرو د يهودا
خلک ډېر ژر بېرته د هغه ملاتړي شول او هغوى پادشاه ته پيغام ورولېږه چې د خپلو ټولو نفرو سره بېرته راستون شي.

(١٥) نو پادشاه بېرته په ستنېدو پيل وکړ. څنګه چې هغه د اردن سيند ته ورسېده، نو د يهودا خلک جلجال ته راغلل چې د پادشاه مخې ته ورشي او هغه
د سيند څخه راپورې باسي. (١٦) په همدې وخت کې شمعي د بنياميني جيرا زوى چې د بحوريم څخه ؤ په بېړه سيند ته ورغى چې د داود پادشاه سره
ليدنه کتنه وکړي (١٧) او د هغه سره زر تنه بنيامينيان وو. صيبا د شائول د کورنۍ خدمتګار هم د خپلو پنځلس زامنو او شلو نوکرانو سره په بېړه د پادشاه
څخه مخکې سيند ته ورسېدل. (١٨) هغوى د سيند په ګودر باندې پورې وتل چې د پادشاه کورنۍ او ډله راپورې باسي او هرڅه چې پادشاه غواړي ويې
کړي.

داود شمعي بخښي

کله چې د جيرا زوى شمعي د اردن څخه پورې وت هغه د پادشاه په مخ کې په ځمکه باندې پرمخې پرېوت (١٩) او هغه ته يې وويل: <اعليحضرت دې

ما ګناهکار ونه ګڼي. هغه غلطي هېره کړئ چې ما په هغه ورځ کړې وه چې تاسو د اورشليم څخه تللئ. تاسو هغه غلطي له خپل ذهن څخه وباسئ. ۲۰
باداره! زه پوهېږم چې ما ګناه کړې ده نو ځکه نن ورځ د شمالي قبيلو څخه زه لومړی راغلم چې تاسو اعليحضرت سره ليدنه کتنه وکړم.>

۲۱ ابيشای د زرويه زوی وويل: <شمعي بايد ووژل شي ځکه چې هغه چاته يې ښکنځلې کړې دي چې څښتن هغه د پادشاه په توګه غوره کړی
دی.>

۲۲ مګر داود ابيشای او د هغه ورور يوآب ته وويل: <زه ستاسو په شان نه يم! تاسو نن زما د دښمنانو په شان عمل کوئ. اوس زه يو ځل بيا د
اسراييلو پادشاه يم او نن ورځ به د اسراييلو څخه هيڅوک ونه وژل شي.> ۲۳ نو پادشاه شمعي ته وويل: <زه قسم خورم چې ته به ونه وژل شې.>

داود د مفيبوشت سره پخلا کيږي

۲۴ د شائول لمسی مفيبوشت هم د پادشاه سره د ليدنې کتنې دپاره راغی. له هغې ورځې څخه چې پادشاه تللی ؤ تر دې ورځې پورې چې هغه په خير
سره راستون شو، هغه نه خپلې پښې مينځلې وې، نه يې خپله بږيره جوړه کړې وه او نه يې خپل کالي مينځلي وو. ۲۵ کله چې هغه د اورشليم څخه د
پادشاه د ليدنې دپاره راغی، پادشاه د هغه څخه پوښتنه وکړه: <ای مفيبوشته، ولې زما سره لاړ نه شوې؟>

۲۶ هغه ځواب ورکړ: <لکه څنګه چې تاسو اعليحضرت پوهېږئ زه شل يم. ما وويل: زه به په خپل خره باندې کته واچوم او په هغه باندې به سپور
شم ترڅو وکولی شم چې پادشاه سره لاړ شم. مګر زما خدمتګار صيبا زما سره خيانت وکړ. ۲۷ هغه تاسو، اعليحضرت ته زما په باره کې دروغ ويلي
دي. مګر تاسو د خدای د فرښتې په شان يئ، نو هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري هماغه وکړئ. ۲۸ ځکه زما د نيکه ټول اولادونه د دې وړ وو چې
تاسو اعليحضرت وژلي وای. مګر تاسو ماته د هغو خلکو په منځ کې ځای راکړ چې ستاسو په دسترخوان باندې ډوډۍ خوري. زه حق نه لرم چې ستاسو
اعليحضرت څخه د نورو نيکيو غوښتنه وکړم.>

۲۹ پادشاه هغه ته وويل: <نورې خبرې مه کوه. ما پرېکړه کړې ده چې ته او صيبا په خپل منځ کې ځمکه ووېشئ.>

۳۰ مفيبوشت پادشاه ته وويل: <پرېږدئ چې هغه هرڅه واخلي، زما دپاره دا بس دی چې تاسو اعليحضرت په خير سره کور ته راغلئ.>

برزلای د داود سره ګوري او بېرته خپل کور ته ستنيږي

۳۱ جلعادي برزلای هم د روجليم څخه راغلی ؤ چې د پادشاه سره د اردن د سيند څخه پورې وزي او له هغه ځای څخه يې په خپله لاره رخصت
کړي. ۳۲ برزلای ډېر زوړ سړی او د اتيا کالو په عمر ؤ. هغه ډېر شتمن ؤ او هغه وخت چې پادشاه په محنايم کې اوسېده نو د هغه اړتياوې به يې پوره
کولې. ۳۳ پادشاه برزلای ته وويل: <زما سره د اردن د سيند څخه پورې وزه او په اورشليم کې راسره اوسېږه، زه به ستا دپاره هرڅه برابر کړم.>

۳۴ مګر برزلای ځواب ورکړ: <زما د ژوند موده ډېره اوږده نه ده، چې زه تاسو اعليحضرت سره اورشليم ته لاړ شم. ۳۵ زه اوس د اتيا کالو په عمر
يم او نور د هيڅ شي څخه خوند نه شم اخيستلی. څه چې خورم او يا يې څښم د هغو په مزه باندې نه پوهېږم او د سندرغاړو اوازونه نه شم اورېدلی، که
سړي وي يا ښځې. زه به تاسو اعليحضرت دپاره يوازې يو بار يم. ۳۶ زه د داسې لوی انعام وړ نه يم. خو زه به د اردن د سيند نه اخوا لږ غونډې
ستاسو سره لاړ شم. ۳۷ بيا ماته اجازه راکړئ چې بېرته خپل کور ته لاړ شم او په خپل ښارګوټي کې د خپل مور او پلار په هديره کې ښخ شم. دا دی
زما زوی کمهام چې ستاسو خدمت به کوي. اعليحضرته! هغه ځان سره بوځئ او هرڅه چې تاسو ته ښه ښکاري د هغه دپاره يې وکړئ.>

۳۸ پادشاه وويل: <کمهام به ځان سره بوځم او هرڅه چې ستا خوښه وي زه به يې د هغه دپاره وکړم. هرڅه چې زما څخه غواړې ستا دپاره به يې

وکړم.>

(۳۹) نو ټول خلک د اردن د سیند څخه پورې وتل او وروسته بیا پادشاه پورې وت. پادشاه برزلای ښکل کړ او د هغه دپاره یې برکت وغوښت او
برزلای خپل کور ته ستون شو.

یهودا او اسراییل په پادشاه باندې بحث کوي

(۴۰) کله چې پادشاه د سیند څخه پورې وت او جلجال ته روان شو، کمهام هم د هغه سره لاړ. د یهودا ټول عسکر او د اسراییلو نیم لښکر پادشاه پورې
ویست. (۴۱) نو بیا ټول اسراییلیان پادشاه ته ورتلل او هغه ته یې ویل: <اعلیحضرته! ولې زموږ ورونه، یعنې د یهودا خلکو تاسو په پټه بیولې یئ او
تاسو، ستاسو کورنۍ او ستاسو نفر یې بدرګه کړي دي او د اردن د سیند څخه یې پورې ایستلي دي؟>

(۴۲) د یهودا خلکو په ځواب کې وویل: <موږ ځکه دا کار وکړ چې پادشاه زموږ خپلوان دی. تاسو په دې کار باندې ولې په قهر یئ؟ موږ د پادشاه
څخه نه څه خوړلي دي او نه مو د ځان دپاره څه شی اخیستی دی!>

(۴۳) اسراییلیانو ځواب ورکړ: <موږ لس قبیلې لرو ځکه په داود پادشاه کې لس چنده زیات حق لرو. نو ولې تاسو زموږ سره سپکه رویه کوئ؟ تاسو دا
مه هېروئ چې موږ هغه لومړي خلک وو چې د پادشاه د بېرته راوستلو خبره مو کړې وه!>

مګر د یهودا د خلکو ځواب د اسراییلو د خلکو د ځواب په پرتله ډېر سخت ؤ.

د شبع یاغیتوب

۲۰ (۱) داسې وشول چې په جلجال کې یو لوچک سړی ؤ چې شبع نومېده او د بنیامیني بکري زوی ؤ. هغه سرنی وغږاوه او چیغې یې ووهلې:

<موږه په داود کې برخه نه لرو

نه لرو میراث زوی د یسي کې موږ

ای اسراییلیانو لاړ شئ خپل کور ته>

(۲) نو ټولو اسراییلیانو داود پرېښود او د شبع پسې لاړل، مګر د یهودا خلک د داود سره پاتې شول او د اردن د سیند څخه تر اورشلیم پورې د هغه
پسې روان وو.

(۳) کله چې داود پادشاه خپلې ماڼۍ یعنې اورشلیم ته ورسېد، هغه لس وینځې چې د ماڼۍ د ساتنې دپاره یې پرېښې وې، هغوی یې په یو کور کې تر
څارنې لاندې وساتلې. د هغوی اړتیاوې به یې پوره کولې، مګر د هغوی سره یوځای نه شو. هغوی د مرګ تر ورځې پورې بندیانې وې او لکه د کونډو په
شان اوسېدلې.

(۴) پادشاه عماسا ته حکم وکړ: <د یهودا سړي راوغواړه چې په دریو ورځو کې ماته راشي او ته خپله هم د هغوی سره حاضر شه.> (۵) نو عماسا
لاړ چې د یهودا سړي راټول کړي، مګر عماسا په هغه وخت چې پادشاه ورته ټاکلی ؤ حاضر نه شو. (۶) نو پادشاه ابیشای ته وویل: <شبع به موږ ته د

ابشالوم څخه زيات زيان ورسوي. زما نفر واخله او ورپسې لاړ شه، داسې نه شي چې هغه ځينې د قوي دېوالونو ښارونه ونيسي او زمونږ څخه وتښتي.>
۷ نو د يوآب سړي، کريتيان او فليتيان چې د پادشاه ساتونکي ګارډ ؤ او ټول زړور جنګيالي د ابيشای تر امر لاندې ووتل. هغوی د اورشليم څخه د
شبع د تعقيبولو دپاره روان شول. ۸ کله چې هغوی په جبعون کې لوی ګټ ته ورسېدل، عماسا د دوی سره مخامخ شو. يوآب خپل پوځي کالي
اغوستي وو او د کاليو دپاسه يې د هغې تورې تسمه چې په غلاف کې وه تر ملا تړلې وه. څنګه چې هغه مخکې ورغی توره د غلاف څخه ووتله او
ولوېدله. ۹ يوآب عماسا ته وويل: <ای وروره، ته ښه يې؟> بيا يوآب په ښي لاس د عماسا ږيره ونيوله چې ښکل يې کړي. ۱۰ خو عماسا هغې
تورې ته پام ونه کړ چې يوآب په بل لاس کې نيولې وه. يوآب توره د ده په ګېډه ومنډله او د هغه کلمې په ځمکه باندې توی شوې او عماسا د دې لومړي
ګوزار سره ژوند له لاسه ورکړ.

بيا يوآب او د هغه ورور ابيشای د شبع پسې روان شول. ۱۱ د يوآب د نفرو څخه يو تن د عماسا په څنګ کې ودرېد او غږ يې وکړ: <هرڅوک چې د
يوآب او داود پلويان دي هغوی دې د يوآب پسې روان شي!> ۱۲ عماسا په وينو کې رغړېده او د لارې په منځ کې پروت ؤ. د يوآب يو نفر وليدل
چې هرڅوک چې به عماسا ته رسېده نو هلته به ودرېد. نو هغه يې د لارې څخه پټي ته راوړ او پرده يې ورباندې واچوله. ۱۳ وروسته له دې چې
عماسا د لارې څخه لېرې کړای شو ټول نفر د يوآب سره روان شول چې شبع تعقيب کړي.

۱۴ شبع د اسراييلو د ټولو قبيلو د سيمو څخه تېر شو او د آبل بيت معکې ښار ته راغی. د بکريانو د خېل ټول غړي سره راټول شول او د هغه سره ښار
ته ننوتل. ۱۵ يوآب د خپلو ټولو لښکرو سره راغی او شبع يې په آبل بيت معکه کې کلابند کړ. هغوی د بهرني دېوال په مقابل کې د خاورو موړې جوړې
کړې او همدارنګه د دې دپاره چې هغوی دېوال راوغورزوي د دېوال لاندينی برخه يې وکيندله. ۱۶ په هغه ښار کې يوه هوښياره ښځه وه چې د دېوال
څخه يې غږ وکړ: <واورئ! واورئ! يوآب ته ووايئ چې دلته راشي، زه غواړم چې هغه ته يوه خبره وکړم.> ۱۷ يوآب ورغی او هغې ورڅخه پوښتنه
وکړه: <آيا يوآب تاسو يئ؟>

هغه ځواب ورکړ: <هو، زه يم.>

هغې وويل: <باداره! زما خبره واورئ.>

هغه ځواب ورکړ: <زه يې اورم.>

۱۸ هغې وويل: <په پخوا زمانه کې به يې داسې ويل: لاړ شه او خپل ځواب د آبل په ښار کې تر لاسه کړه او موضوع به حل کېده. ۱۹ زمونږ ښار په
اسراييلو کې يو ډېر سوله ايز ښار دی او خلک يې وفادار دي. تاسو ولې د دې کوښښ کوئ چې داسې ښار له منځه يوسئ چې په اسراييلو کې د مور په
شان دی؟ آيا تاسو غواړئ هغه څه چې د څښتن دي هغه وران کړئ؟>

۲۰ يوآب ځواب ورکړ: <هيڅکله نه! زه به هيڅکله ستاسو ښار وران نه کړم او نه به يې له منځه يوسم! ۲۱ دا زمونږ پلان نه دی. يو سړی چې شبع
نوميږي او د بکري زوی دی او د افرايم د غرنی سيمې څخه دی د داود پادشاه په مقابل کې ياغي شوی دی. يوازې همدا يو سړی راوسپارئ، نو زه به
ښار پرېږدم.>

هغې وويل: <ډېر ښه، مونږ به د هغه سر د دېوال څخه تاسو ته درګوزار کړو.> ۲۲ بيا هغه ښځه د خپلې حکيمانه مشورې سره د ښار خلکو ته ورغله
او هغوی د شبع سر پرې کړ او هغه يې يوآب ته وروغورزاوه. نو يوآب سرنی وغږاوه چې د هغه نفر ښار پرېږدي. هر يو خپل کور ته ستون شو، يوآب هم
بېرته اورشليم ته ستون شو او پادشاه ته ورغی.

۲۳ یوآب د اسراییلو د ټولو لښکرو قوماندان ؤ او د یهویاداع زوی بنایاه د داود د ساتونکو ګارډ، یعنې د کریتیانو او فلیتیانو قوماندان ؤ. ۲۴ ادورام د
بېګاری کارونو مشر ؤ او یهوشافاط د اخیلود زوی د اطلاعاتو منشي ؤ. ۲۵ شیوا د دربار منشي ؤ، صادوق او ابیاتار کاهنان وو ۲۶ او یائیري عیرا هم
د داود کاهن ؤ.

د جبعونیانو غچ اخیستل

۲۱ ۱ د داود د پادشاهی په دوران کې درې کاله پرله پسې قحطي شوه. نو داود په دې باره کې د څښتن په حضور کې دعا وکړه او څښتن وویل:
<شائول او د هغه کورنۍ د قتل په وجه ګناهکاران دي، ځکه چې هغه جبعونیان ووژل.>

۲ پادشاه جبعونیان راوغوښتل او د هغوی سره یې خبرې وکړې. (جبعونیان د اسراییلو کومه برخه نه وه بلکه هغه خلک وو چې د اموریانو څخه
ژوندي پاتې شوي وو. اسراییلیانو قسم خوړلی ؤ چې هغوی به ژوندي پرېږدي، مګر شائول د هغه ملي تعصب له کبله چې یې درلود هڅه وکړه چې
هغوی له منځه یوسي ځکه چې هغه غوښتل چې اسراییل او یهودا په ټوله ځمکه باندې کنترول ولري.) ۳ داود د جبعونیانو څخه پوښتنه وکړه:
<ستاسو دپاره څه وکړم؟ زه غواړم هغه ظلم چې ستاسو سره شوی دی د هغه تاوان درکړم ترڅو تاسو د خدای د قوم دپاره برکت وغواړئ.>

۴ هغوی ځواب ورکړ: <مونږ د شائول د کورنۍ څخه سره زر او سپین زر نه غواړو او مونږ دا حق نه لرو چې اسراییلیان ووژنو.>

داود پوښتنه وکړه: <نو بیا څه غواړئ چې ستاسو دپاره یې وکړم؟>

۵ هغوی ځواب ورکړ: <شائول دسیسه جوړه کړې وه چې مونږ تباه کړي، ترڅو مونږ په اسراییلو کې هیڅ ځای ونه لرو. ۶ نو د شائول اووه زامن
مونږ ته راکړئ. مونږ به هغوی په جبعه کې د څښتن په حضور کې په دار ځوړند کړو، یعنې د شائول په ښار کې چې د څښتن غوره شوی پادشاه ؤ.>

پادشاه ځواب ورکړ: <هغوی به تاسو ته وسپارم.>

۷ مګر د هغه قسم له کبله چې هغه او یوناتان یو د بل سره خوړلی ؤ داود د یوناتان زوی او د شائول لمسی مفیبوشت ژوندی پرېښود. ۸ مګر
پادشاه د ایه د لور رزفې دوه زامن، ارموني او مفیبوشت چې د شائول دپاره یې زېږولي وو، ونیول او همدارنګه د شائول د لور میراب پنځه زامن چې هغې
د محولاتي برزلای زوی عدرئیل دپاره زېږولي وو هم ونیول. ۹ داود هغوی جبعونیانو ته وسپارل، هغوی یې په یوې غونډۍ باندې د څښتن په
حضور کې په دار ځوړند کړل او هغه اووه واړه یو ځای مړه شول. دا د اوربشو د لو کولو پیل ؤ چې هغوی ووژل شول.

۱۰ د ایه لور رزفې زېږې ټوټې راواخیستلې، په یوه ګټ باندې یې د خپل ځان دپاره وغوړولې او هلته د لو کولو د پیل څخه د باران تر ورېدو پورې
پاتې شوه. د ورځې له خوا به هغې دا مړي د مرغانو څخه ساتل او د شپې له خوا به یې د وحشي حیواناتو څخه ساتل.

۱۱ کله چې داود خبر شو چې رزفه څه کړي دي، ۱۲ هغه لاړ او د شائول او د هغه د زوی یوناتان هډوکي یې په جلعاد کې د یابیش د سړیو څخه
واخیستل. (پخوا فلسطینیانو شائول او یوناتان د جلبوع په غره کې وژلي وو او مړي یې په هماغه ورځ د بیت شان په عمومي چوک کې ځوړند کړي وو. د
یابیش سړیو په پټه توګه دغه مړي له هغه ځایه وړي وو.) ۱۳ داود د شائول او د هغه د زوی یوناتان هډوکي له یابیش څخه راوړل، همدارنګه هغوی د
هغو نفرو هډوکي هم راټول کړل چې په دار ځوړند شوي وو. ۱۴ بیا هغوی د شائول او یوناتان هډوکي په صیله کې د بنیامین په سیمه کې د شائول د

پلار يعنې قيس په هديره کې ښخ کړل او هرڅه چې پادشاه ورته حکم کړی ؤ هغه يې وکړل. له هغې وروسته خدای د هغه هېواد دپاره د هغوی دعا قبوله کړه.

د فلسطيني جنګياليو سره جګړه

(اول تواريخ ۲۰: ۴ – ۸)

۱۵ يو ځل بيا فلسطينيان د اسراييليانو سره د جګړې دپاره راغلل. داود او د هغه سړي د هغو سره د مقابلې دپاره لاړل. د جنګ په دوران کې، داود
ستړی او ستومانه شو. ۱۶ نو يشبيبنوب چې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه ؤ، د هغه د نېزې وزن درې نيم کيلوګرامه ؤ او نوې توره يې تر ملا تړلې وه،
نيت يې درلود چې داود ووژني. ۱۷ مګر د زرويه زوی ابيشای د داود د مرستې دپاره راغی. په هغه فلسطيني جنګيالي باندې يې حمله وکړه او ويې
واژه. نو د داود نفرو هغه ته قسم ورکړ ويې ويل: <د دې نه وروسته به زمونږ سره جنګ ته نه راځئ. تاسو د اسراييلو دپاره د څراغ په شان يئ او مونږ نه
غواړو چې دا څراغ مړ شي.>

۱۸ د وخت په تېرېدلو سره د فلسطينيانو سره په جوب کې يوه بله جګړه وشوه. حوشاتي سبکای د رافا د لوړ قدو اولادې څخه يو تن چې صاف
نومېده وواژه.

۱۹ په جوب کې د فلسطينيانو سره په يوه بله جګړه کې د يائير زوی الحانان چې د بيت لحم څخه ؤ جتي جليات وواژه چې د هغه سره يوه نېزه وه چې
د هغې لاستی د اوبدلو د دستګاه د ميلې په شان ؤ.

۲۰ وروسته بيا په جت کې يوه بله جګړه وشوه. په هغه ځای کې يو ډېر غټ سړی ؤ چې لاسونو او پښو يې شپږ، شپږ ګوتې درلودلې چې ټولې
څلورويشت ګوتې وې، هغه هم د رافا د لوړ قدو له اولادې څخه ؤ. ۲۱ کله چې هغه اسراييليانو ته پېغور ورکړ، د داود وراره يوناتان چې د شمعي زوی
ؤ هغه يې وواژه.

۲۲ دغه څلور نفره په جت کې د رافا د لوړ قدو اولادې څخه وو او هغوی د داود او د هغه د نفرو له خوا ووژل شول.

د داود د کاميابۍ سندره

(زبور ۱۸)

۲۲ ۱ کله چې ښښتن داود د شائول او د هغه د نورو دښمنانو څخه خلاص کړ، داود ښښتن ته دا سندره وويله. ۲ هغه وويل:

<ښښتن دی زما ساتونکی

دی زما قوي کلا

۳ زما ساتونکی زما خدای دی

زما امن دی هغه کې

کړي ساتنه لکه سپر زما

زما دفاع کوي ساتي مې خوندي

دی ښښتن زما ژغورونکی

کړي دفاع هغه ساتي مې تشدد نه ۴ مرسته غواړم له ښښتنه

چې لایق دی د صفت

خلاصوي به مې هغه

ما له خپلو دښمنانو

۵ د مرګ ځپې رانه راتاوې شولې

د بربادۍ سیلابو واخیستمه

۶ پښې مې د ګور رسۍ کې ونښتلې

مرګ راته لاره کې خپل دام ایښی ؤ

۷ په خپل تکلیف کې مې ښښتن ته غږ کړ

کومک دپاره مې خپل خدای ته غږ کړ

زما اواز یې په خپل کور کې واورېد

زما فریاد یې د کومک واورېده

۸ بیا ځمکې وخوړ ټکان ولړزېده

شوې په خوځېدو د اسمانو ستنې

ځکه په قهر ؤ خدای

۹ شو له سپېږمو نه یې راپورته لوګی

بلې لمبې او سرې سکروټې یې بادېدلې د خولې

۱۰ ده کړې خلاصې دروازې د اسمانونو او راکوز شو

تورې وریځې وې د ده تر پښو لاندې

١١ هغه سپور په کروب شولو او والوته

سپور شو په وزرو د باد ژر راغی

١٢ ځان ته جوړه یې پرده کړه له تیارې نه

د اوبو ډکې ټینګې ورېځې وې چاپېره د ده

١٣ د جلال نه د هغه د موجودیت

وکړلې لمبې سکروټو وکړلې

١٤ لکه تندر څښتن وکړلې خبرې له اسمانه

اواز شو د مطلق قادر څښتن په اورېدو

١٥ وویشتل هغه خپل غشي، دښمنان یې تار په تار کړل

د برېښنا په پړکېدو یې ماتې ورکړه

١٦ دښمنان چې کله ورټل څښتن خپل

د هغه د تنفس په انفجار

تل د سمندر هم راښکاره شولو

وو پراته د ځمکې بنسټونه لوڅ

١٧ له اسمانه څښتن لاس خپل کړ را اوږد ویې نیولم

له ژورو اوبو ده راوویستلم

١٨ زه یې کړمه له قوي دښمنه خلاص

او له هغو چې نفرت یې کړ له ما نه

دوی وو ډېر قوي له ما نه

١٩ هغه وخت کې چې زه ومه په تکلیف کې

دوی حمله وکړه په ما

خو ښنبتن زه حمايه کړم

٢٠ له خطره يې کړم بچ مرسته يې وکړه

ځکه يې کړم بچ چې ؤ راضي له ما

٢١ اجر راکوي ښنبتن ځکه کړم کارونه نېک

يمه بې ګناه ځکه انعام راکوي ماته

٢٢ ما د ښنبتن د قوانينو اطاعت کړی دی

نه مې د بدئ په خاطر مخ له خپل خدای پاک نه اړولی دی

٢٣ ما عمل کړی د هغه په قوانينو ټولو

نافرماني مې کړې نه ده له حکمونو د ده

٢٤ هغه پوهيږي زه بې عيبه يمه

بدو کارونو نه مې ځان ساتلی

٢٥ نو اجر راکوي ښنبتن ځکه کړم کارونه نېک

هغه پوهيږي بې ګناه يمه زه

٢٦ ای ښنبتنه، وفادار يې هغه چاته چې وي تاته وفادار

تل نېکي کړې د هغو سره چې وي بې عيبه

٢٧ پاک ته خپل ځان پاک ښايې

ټګجن ته ځان پېچلی

٢٨ ته عاجزانو ته نجات ورکوې

خو کبرجن ټيټوې

٢٩ ته زما ډيوه يې ای ښنبتنه

چې بدلوې زما تيارې په رڼا

۳۰ راکوې قوت چې کړم ناتار په دښمن

راکوې قدرت په دېوالو د ختو

۳۱ ګوره زما پاک خدای څومره کامل یې عملونه دي

څومره د باور یې ټول لوظونه دي

هغه دی ډال هغو ته

ټول چې یې پناه ده ته راوړې ده

۳۲ صرف څښتن دی خدای

کړي چې په یوازې ځان دفاع زمونږ

۳۳ دی دا خدای پاک زما ځواکمن پناه ځای

هغه زما لاره خوندي ساتي

۳۴ زه ثابت قدم لکه هوسی یې کړم

ساتي مې خوندي په تورو غرونو کې

۳۵ هغه ما تیاروي د جنګ دپاره

ترڅو زه کړمه راکش لینده د زېړو

۳۶ ډال راکوې ماته د خلاصون خپل

زه پیاوړی کړی ستا کومک یمه

۳۷ ته پراخوې زما د پښو لاره

ځکه نه ښوئیږي پښې زما هیڅکله

۳۸ دښمنان تعقیبوم او ماتوم یې

نه راګرځم تر هغې چې یې نابود کړم

۳۹ داسې یې وهم چې پاڅېدی نه شي

دي زما د پښو لاندې نسکور پراته

۴۰ راکوې ما له ته قوت د جګړې

غورزوې ماته دښمنان په پښو کې

۴۱ مجبوروې دښمنان زما تېښتې ته

زه تباه کوم هغه چې کرکه کړي زما ځنی

۴۲ دوی د کومک دپاره لټه کوي

نشته څوک چې کړي دوی خلاص

وهي چيغې دوی څښتن ته

هغه نه ورکوي دوی ته ځوابونه

۴۳ لکه د دوړې ميده کومه يې زه

داسې تر پښو لاندې کومه يې زه

لکه د خټو د کوڅو په شانتې

۴۴ تا زه د خپلو سرکشانو څخه خلاص کړلمه

او د قومونو دې سردار پرېښودم

اوس مې خدمتونه هغه خلک کوي

څوک چې پخوا نه پېژندل ما کله

۴۵ هم بهرنيان زما په مخ کې ټيټوي سرونه

چې کله اوري زما په هکله اطاعت مې کوي

۴۶ دوی بايلي خپل همتونه

په لړزه باندې راوزي دوی له خپلو کلاګانو

۴۷ څښتن ژوندی دی!

ده ستاینه ساتندوی لره زما!

د هغه ځواکمن خدای کړئ لویې اعلان

چې مې ژغوري چې مې ژغوري

۴۸ راکوي ماته توفیق چې بدل واخلم له دښمنه

راولي زما د ځواک لاندې قومونه

۴۹ او ما له خپلو دښمنانو خلاصوي

راکوې بریا په غلیمانو ای څښتنه ته

او ما ساتې له ظالمو انسانانو

۵۰ ځکه نو څښتنه د قومونو منځ کې ستا کوم ستاینه

وایمه زه ستا د صفت سندرې

۵۱ خدای ورکوي لویې بریاوې خپل پادشاه ته

مینه تل عمري کوي د خپل غوره کړای شوي سره

تل تر تله د داود او د هغه د اولادې سره>

د داود اخرنی خبرې

۲۳ ۱ نو دا د داود اخرنی خبرې دي:

د یسي د زوی داود خبرې

د هغه سړي خبرې چې خدای لوړ مقام ورکړی ؤ

چې ټاکلی هغه خدای ؤ د یعقوب

سندرغاړی چې ؤ خوږ د اسراییلو

۲ <د څښتن روح خبرې زما په وسیله کولې

د هغه کلام جاري ؤ زما په ژبه

۳ د اسراییلو خدای خبرې کړلې

د اسراییل ساتونکي وویل ماته

کله چې څوک په خلکو وکړي حکومت په عدل

کله چې وکړي حکومت د خدای له وېرې سره

۴ په شان دی د سهار د رڼا وي چې لمر خاته کې

وي په سهار چې په بې ورېځو سهار

د هغې رڼا په شان چې راپیدا پس د باران شي

چې وابښه راشنه کوي په ځمکه باندې

۵ رښتیا، همداسې چلند زما د اولادې سره به هم کیږي

خدای کړی زما سره دی لوظ ښه تلپاتې لوظ

هرڅه صحیح دي تنظیم شوي سره

هغه به هیڅکله د ژمنې خپلې شاته نه شي

زما همدغه تمنا ده ټوله

دا یقیني ده چې خدای ما سره به مرسته وکړي

دا یقیني ده چې هغه به دا ترسره کړي ټول

۶ خو دي بدکاره خلک په څېر د اغزو

غورزول کیږي چې د ځانه ځنی

چې په لاسو راټولېدلی نه شي

۷ هرڅوک چې اغزي لمس کړي

کاروي دی اوسپنیز سامان یا لاستی د نېزې

هلته به سوزیږي په کوم ځای چې وي پراته هغه>

د داود نامتو جنګيالي

(اول تواریخ ۱۱: ۱۰ – ۴۱)

۸ دا د داود د لښکرو درې نامتو جنګيالي وو: لومړی يې تحکموني یوشيب بشبت ؤ چې د دې زړورو مشر ؤ. هغه په خپلې نیزې باندې د اته سوه
نفرو سره وجنګېده او هغوی ټول يې په یو وخت کې ووژل.

۹ دوهم يې العازار ؤ چې د دودو زوی ؤ او د اخوخ د خېل څخه ؤ. يوه ورځ چې فلسطينيان د اسراييلو سره د جګړې دپاره راغونډ شوي وو، هغه او
داود فلسطينيان د جګړې دپاره راوپارول. اسراييليان بېرته په شا شول، ۱۰ مګر العازار په میدان کې ودرېد او تر هغې پورې د فلسطينيانو سره وجنګېده
چې لاس يې دومره شخ شو چې هغه نه شو کولی د خپلې تورې څخه يې لېرې کړي. په دغه ورځ څښتن اسراییلیانو ته لوی بری ورکړ. وروسته له هغې
چې دا هرڅه پای ته ورسېدل اسراییلیان هغه ځای ته راستانه شول چې العازار په کې ؤ، مګر یوازې د دې دپاره چې وژل شوي عسکر لوټ کړي.

۱۱ دریم يې شمه د حراري آجي زوی ؤ. فلسطینیان په لحي کې چېرته چې د نسکو پټی ؤ راغونډ شول. اسراییلیان د فلسطینیانو څخه وتښتېدل، ۱۲
مګر شمه د پټي په منځ کې ټینګ ودرېد، د هغه څخه يې دفاع وکړه او فلسطینیان يې ووژل. په دغه ورځ څښتن اسراییلیانو ته لوی بری ورکړ.

۱۳ یو ځل د لو د پیل کېدلو وخت نژدې ؤ چې د داود د دېرشو افسرانو څخه درې تنه د عدولام سمڅې ته چې داود په کې ؤ ورغلل، په هغه وخت کې
د فلسطینیانو یوې ډلې د رفائیم په دره کې خېمې ودرولې وې. ۱۴ داود هغه وخت په خپل محفوظ ځای کې ؤ او د فلسطینیانو یوې ډلې بيت لحم نیولی
ؤ. ۱۵ داود ارمان وکړ او ویې ویل: <کاشکې څوک د هغه کوهي څخه چې د بيت لحم دروازې ته نژدې دی ماته اوبه راوړي.> ۱۶ نو هغو دريو
زړورو نفرو د فلسطینیانو کرښې ماتې کړې، د کوهي څخه يې اوبه راوویستلې او داود ته يې راوړې، مګر داود هغه ونه څښلې او هغه يې د نذرانې په توګه
څښتن ته توی کړې. ۱۷ داود وویل: <ای څښتنه، زه دا هیڅکله نه شم څښلی! دا به د هغو نفرو د وينو د څښلو په شان وي چې خپل ژوند يې په
خطر کې اچولی ؤ!> نو هغه دا اوبه ونه څښلې.

د هغو دريو زړورو نفرو اتلولي دارنګه وه.

۱۸ ابیشای د یوآب ورور، چې مور يې زرويه وه، د دېرش کسيزه ډلې مشر ؤ. هغه په خپلې نیزې باندې د درې سوه نفرو سره وجنګېد او هغوی يې
ووژل. نو په دې توګه هغه هم لکه د هغو دريو جنګياليو په شان مشهور شو. ۱۹ که څه هم هغه په هغې دېرش کسيزې ډلې کې ډېر زيات مشهور او د
هغوی مشر شو، مګر د هغو دريو تنو په شان مشهور نه شو.

۲۰ بل توريالی عسکر بناياه د یهویاداع زوی ؤ چې د قبصئیل څخه ؤ. هغه ډېر د زړورتوب کارونه کړي وو چې په هغو کې د دوو سترو موآبي
جنګياليو وژل شامل وو. یو ځلې هغه د واورې په ورځ يوې کندې ته ورکوز شو او یو زمری يې وواژه. ۲۱ همدارنګه هغه یو ډېر غټ مصری چې په
نیزه باندې سمبال ؤ وواژه. بناياه په خپل ډانګ باندې په هغه حمله وکړه، د هغه مصري د لاس څخه يې نیزه واخيسته او هغه يې ورباندې وواژه. ۲۲
بناياه داسې د زړورتوب کارونه وکړل چې د دريو جنګياليو په منځ کې مشهور شو. ۲۳ د هغه عزت د هغې دېرش کسيزه ډلې څخه ډېر زيات شو، مګر
په دريو جنګياليو کې نه شمېرل کېده. داود هغه د خپلو ساتونکو د ګارډ مشر وټاکه.

- ۲۴ په دېرش کسيزه ډله کې دغه نفر وو:
  - عساهيل د یوآب ورور.
  - الحانان د دودو زوی د بيت لحم څخه.
  - ۲۵ شمه او الیقا د حرود څخه.

- ۲۶ حالز فلتي.
- عيرا د عقيش زوی د تقوع ښخه.
- ۲۷ ابيعزر د عناتوت ښخه.
- مبونای د حوشا ښخه.
- ۲۸ صلمون د اخوخ ښخه.
- مهرای د نطوفه ښخه.
- ۲۹ حالب د بعنه زوی د نطوفه ښخه.
- اتای د ريبای زوی د بنيامين د جبعې ښخه.
- ۳۰ بنایاه د فرعاتون ښخه.
- هدای د جاعش د خوړونو ښخه.
- ۳۱ ابي علبون د عربات ښخه.
- عزموت د بحوريم ښخه.
- ۳۲ اليحبا د شعلبون ښخه.
- د یاشن زامن.
- يوناتان. ۳۳ شمه د حرار ښخه.
- اخيام د شارر زوی د حرار ښخه.
- ۳۴ اليفلط د احسبای زوی د معکې ښخه.
- اليعام د اخيتوفل زوی د جيلوه ښخه.
- ۳۵ حزرای د کرمل ښخه.
- فعرای اربي.
- ۳۶ يجال د ناتان زوی د صوبې ښخه.
- باني د جاد ښخه.
- ۳۷ صالق د عمون ښخه.
- نحرای د بيروت ښخه يعنې هغه سړی چې د يوآب وسلې به يې وړلې.
- ۳۸ عيرا يتري
- او جارب يتري.
- ۳۹ اوريا حيتي.

- دا ټول اووه دېرش نفره وو.

داود او سر شمېرنه

(اول تواريخ ۲۱: ۱ – ۲۷)

۲۴ ۱ ښبنتن يو ځل بيا په اسراييلو باندې په قهر شو او داود يې د هغوی په ضد راوپاراوه چې سختي او تکليفورباندې راولي. ښبنتن هغه ته
ووېل: <لاړ شه او د اسراييلو او يهودا خلک وشماره.> ۲ نو داود د خپلو لښکرو قوماندان يوآب ته حکم وکړ: <د خپلو عسکري منصبدارانو سره د
اسراييلو په ټولو قبيلو کې په شمال کې د دان ښخه، په جنوب کې تر بئرشبع پورې وګرځه او خلک وشماره. زه غواړم پوه شم چې هغوی څومره دي.>

۳ مګر یوآب پادشاه ته ځواب ورکړ: <اعلیحضرته! ستاسو څښتن خدای دې د اسراییلو د قوم شمېر د اوسني شمېر څخه سل چنده زیات کړي او
تاسو دې ژوندي اوسئ چې هغه ووینئ. مګر اعلیحضرته! ولې تاسو غواړئ چې دا کار وکړئ؟>

۴ خو پادشاه یوآب او د هغه عسکري منصبداران مجبور کړل چې د هغه امر ته غاړه کېږدي. نو هغوی د پادشاه د حضور څخه روان شول چې د
اسراییلو خلک وشماري.

۵ هغوی د اردن د سیند څخه پورې وتل او خپل کار یې د عروعیر څخه او د یو بل ښار چې د درې په منځ کې ؤ پیل کړ. بیا وروسته هغوی د جاد د
سیمې څخه تېر شول او شمال خوا یعزیر ته لاړل. ۶ هغوی جلعاد او د تحتیم حدشي سیمې ته لاړل او دان یعن ته ورسېدل، بیا وروسته لوېدیځ خواته
تاو شول او صیدون ته ورسېدل. ۷ وروسته بیا هغوی جنوب خواته د صور قوي شوي ښار او د حویانو او کنعانیانو ټولو ښارونو ته لاړل. په پای کې د
یهودا جنوبي خواته تر بئرشبع پورې لاړل. ۸ هغوی په نهو میاشتو او شلو ورځو په ټول هېواد کې وګرځېدل او بېرته اورشلیم ته راستانه شول. ۹
هغوی پادشاه ته د هغو نفرو د شمېر راپور ورکړ چې جنګ یې کولی شو. په اسراییلو کې اته لکه او په یهودا کې پنځه لکه نفره وو.

۱۰ خو وروسته له هغې چې داود سر شمېرنه واخیسته د هغه وجدان ناارامه شو او څښتن ته یې وویل: <په دې کار سره ما ډېره سخته ګناه وکړه! نو
ای څښتنه، زه تاته زاري کوم چې د خپل غلام ګناه وبخښه ځکه چې ما ډېر احمقانه کار کړی دی.>

۱۱ په راتلونکي سهار، مخکې له دې چې داود له خوبه راپاڅي څښتن جاد ته چې د داود نبي ؤ ویلي وو: ۱۲ <لاړ شه او داود ته ووایه چې څښتن
داسې وايي: زه تاته د دریو سزاګانو د ټاکلو اختیار درکوم، د هغو څخه یو وټاکه چې هغه ستا په ضد ترسره کړم.>

۱۳ نو جاد داود ته ورغی او څه چې څښتن ورته ویلي وو هغه یې بیان کړل. پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <له دغو څخه دې کومه یوه وي؟ آیا درې کاله
دې ستا په هېواد کې قحطي وي، یا درې میاشتې د خپلو دښمنانو څخه تېښته او یا به درې ورځې ستا په هېواد کې وبا وي؟ اوس په دې هکله فکر وکړه
او راته ووایه چې بېرته څښتن ته څه ځواب یوسم.>

۱۴ داود جاد ته په ځواب کې وویل: <زه په ډېر لوی مصیبت کې یم، مګر نه غواړم چې د خلکو له خوا سزا ووینم. پرېږده چې څښتن په خپله مونږ ته
سزا راکړي ځکه چې هغه ډېر مهربان او رحیم دی.>

۱۵ نو څښتن په هغه سهار په اسراییلو باندې وبا نازله کړه او تر هغه وخته پورې یې دوام وکړ چې هغه ټاکلی ؤ. د دان څخه تر بئرشبع پورې اویا زره
خلک مړه شول. ۱۶ کله چې د څښتن فرښته نژدې وه چې اورشلیم له منځه یوسي، څښتن خپله اراده خلکو ته د سزا ورکولو په هکله بدله کړه او هغې
فرښتې ته چې هغوی یې وژل وویل: <ودرېږه! بس دی!> په دې وخت کې د څښتن فرښته د یبوسي ارونه د درمند ځای سره وه.

۱۷ کله چې داود هغه فرښته ولیدله چې خلک یې وژل نو څښتن ته یې وویل: <زه ګناهکار یم. ما ګناه کړې ده، دا خلک لکه د بې ګناه پسونو په شان
دي. هغوی څه کړي دي؟ مهرباني وکړه ما او زما کورنۍ ته سزا راکړه.>

داود د قربانۍ ځای جوړوي

۱۸ په هماغه ورځ جاد داود ته ورغی او ورته ویې ویل: <د یبوسي ارونه درمند ځای ته لاړ شه او هلته د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړه.>
۱۹ نو داود لکه څنګه چې څښتن د جاد په وسیله امر کړی ؤ هغه ځای ته لاړ. ۲۰ کله چې ارونه وکتل، پادشاه او د هغه نفر یې ولیدل چې د ده
خواته راروان دي. هغه راووت او د پادشاه په مخکې د درناوي په خاطر په ځمکه باندې پړمخې پرېوت.

۲۱ ارونه پوښتنه وکړه: <اعليحضرته، تاسو ولې ماته راغلئ؟>

داود ځواب ورکړ: <زه د دې دپاره راغلی يم چې ستا درمند ځای په بيه واخلم او په هغه کې د څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ کړم. ځکه زه غواړم چې وبا بنده شي.>

۲۲ ارونه ووېل: <اعليحضرته! هرڅه چې تاسو غواړئ هغه واخلئ او څښتن ته يې وړاندې کړئ. دا دي غوايان د سوزېدونکې قربانۍ دپاره او دا دي د
هغوی جغونه او د غوبل کولو څېرونه چې د سوزولو د موادو په توګه ورڅخه کار واخيستل شي. ۲۳ ای پادشاه، دا ټول تاسو ته درکوم.> همدارنګه
ارونه پادشاه ته ووېل: <ستاسو څښتن خدای دې قبول کړي.>

۲۴ مګر پادشاه ارونه ته په ځواب کې ووېل: <نه، زه په دې باندې ټينګار کوم چې د هغې بيه درکړم. زه به خپل څښتن خدای ته هغه سوزېدونکې
قربانۍ وړاندې نه کړم چې ماته وړيا تمامې شوې وي.> نو داود هغه درمند ځای او غوايان په پنځوس مثقاله سپينو زرو باندې واخيستل. ۲۵ بيا داود
په هغه ځای کې څښتن ته د قربانۍ ځای جوړ کړ او سوزېدونکې او د سلامتۍ نذرانې يې وړاندې کړې. نو څښتن د هېواد دپاره د هغه دعا قبوله کړه او په
اسراييلو باندې وبا بنده شوه.

afghanbibles.org © د ختيځ افغانستان ۲۰۲۱